

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Virtual Digital Services Limited, reg. č. 112377,
se sídlem 57/63 Line Wall Road, Gibraltar, GX11 1AA,
zastoupeného advokátkou Mgr. Ing. Markétou Císařovou
se sídlem V Celnici 1031/4, Praha 1,

proti

žalovanému

Ministerstvo financí,
se sídlem Letenská 525/15, Praha 1 – Malá Strana,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2019, č. j. MF-26962/2017/34-26,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Ministerstvo financí jako správní orgán prvního stupně vydalo dne 31. 7. 2018, pod č. j. MF-26962/2017/34-20 12 rozhodnutí, kterým žalobce uznalo vinným ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 186/2016 Sb.“, nebo jen „zákon“), spočívajícího v zákazu provozovat hazardní hru v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb.
2. Přestupku se žalobce dopustil tím, že na internetové stránce 888casino.com, prokazatelně nejméně od 9. 1. 2017 do 30. 1. 2017 provozoval hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona uvedenou pod obchodním názvem 888casino, jmenovitě kursovou sázku podle ustanovení § 3 odst. 2 písm. b) zákona a živou hru podle ustanovení § 3 odst. 2 písm. f) zákona, a to dálkovým přístupem prostřednictvím internetu, částečnou komunikací v českém jazyce a bez jakéhokoli omezení při zakládání hráčského účtu a přijímání nových sázek; hazardní hra 888casino obsahovala také aktivní výzvy k účasti na hře, umožňovala registraci osob, které mají bydliště na území České republiky a po zaplacení sázky umožňovala i účast na samotné hazardní hře, přičemž z vlastní úřední činnosti ministerstva bylo zjištěno, že ke dni vydání rozhodnutí nebylo žalobci ani jinému subjektu vydáno povolení ve smyslu zákona č. 186/2016 Sb. k provozování hazardních her pod obchodním názvem 888casino.
3. Za spáchání tohoto přestupku byla žalobci uložena pokuta podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a § 123 odst. 7 písm. a) zákona č. 186/2016 Sb. ve výši 9 000 000 Kč, žalobce byl dále zavázán rovněž k úhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.
4. Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně rozklad, o němž zamítavě rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. V podané žalobě žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí správního orgánu prvního stupně i žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, případně pokud proto neshledá podmínky, aby upustil od pokuty uložené napadeným rozhodnutím.
6. V úvodní části podané žaloby žalobce osvětlil, že je součástí společnosti 888 Holdings plc (dále jen Skupina 888) která je globálním provozovatelem internetových her kotovaným na londýnské burze a působícím na trhu od roku 1997. Sám žalobce provozuje internetové hry v některých zemích Evropské unie, je držitelem platného povolení k provozování těchto her uděleného Gibraltarským licenčním úřadem, který žalobce také reguluje a v minulosti provozoval internetové hry vzdáleným přístupem v České republice, na základě volného pohybu služeb podle čl. 56 Smlouvy o fungování Evropské unie.
7. Zákon č. 186/2016 Sb. byl vyhlášen ve Sbírce zákonů dne 15. 6. 2016 s tím, že od 1. 1. 2017 provozování internetových her podléhá povolení ze strany ministerstva financí. Skupina 888 usilovala o splnění požadavků proto, aby zajistila své podnikání v České republice i po

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

1. 1. 2017, avšak ministerstvo financí nestihlo přijmout příslušné prováděcí předpisy, což obdržení povolení před 1. 1. 2017 znemožnilo. Žalovaný ústy tehdejšího náměstka ministra JUDr. Z. prohlásil, že během prvních měsíců roku 2017 provozovatele, kteří podali žádost o povolení před koncem roku a budou platit daně ze svého provozu na území České republiky, nebude stíhat. K dodržení tohoto slibu však nedošlo a žalobci byla za údajné neoprávněné provozování hazardní hry uložena pokuta.
8. **V prvé žalobní námitce** žalobce namítl, že správní orgány porušily svou povinnost šetřit práva žalobce nabytá v dobré víře (§ 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád), poskytnout přiměřené poučení o jeho právech a povinnostech (§ 4 odst. 2 správního řádu) s dostatečným předstihem ho uvědomit o úkonech, které hodlají učinit (§ 4 odst. 3 správního řádu) a v obecné rovině rovněž princip ochrany legitimního očekávání žalobce.
9. Postup žalovaného je v rozporu i s čl. 1 Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě zaručujícím právo žalobce pokojně užívat svůj majetek, jakož i v rozporu se zákazem diskriminace podle čl. 14 Evropské úmluvy.
10. V rámci příprav na implementaci nové regulace provozování hazardních her na území České republiky se Skupina 888 již nejméně od července roku 2016 pravidelně účastnila tematických workshopů, schůzek a seminářů pořádaných žalovaným a jinými subjekty a snažila se vést konstruktivní dialog s cílem zajistit splnění požadavků nezbytných pro hladké fungování jejího podnikání na nově regulovaném českém trhu i po 1. 1. 2017. Skutečnost, že žalobce se dopustil skutku, kterým měl naplnit skutkovou podstatu přestupku, je přímým důsledkem nepravdivých informací, které žalovaný žalobci poskytl a které založily legitimní očekávání žalobce, že žalovaný vzhledem k faktické nemožnosti získat povolení k provozování internetových her nebude stávající provozovatele hazardních her prostřednictvím internetu stíhat, pokud podají žádost o vydání základního povolení k provozování internetových her do konce roku 2016 a budou plnit své daňové povinnosti.
11. Skupina 888 v souladu s podmínkami, které žalovaný vyhlásil, dne 22. 12. 2016 prostřednictvím své dceřiné společnosti 888 CZ Limited podala žádost o vydání základního povolení k provozování kursových sázek, technické hry a živé hry prostřednictvím internetu a současně prostřednictvím žalobce splnila svou daňovou povinnost.
12. V rozporu se svými předchozími prohlášeními však žalovaný překvapivě svůj prezentovaný postoj změnil, dne 11. 1. 2017 zaslal žalobci výzvu k bezodkladnému ukončení provozování hazardních her na automatické emailové adresy a dne 18. 1. 2017 obdobnou výzvu na adresu právní zástupkyně Skupiny 888. V důsledku toho pak skupina 888 dne 25. 1. 2017 informovala registrované hráče o tom, že její služby nadále hráčům s bydlištěm v České republice nabízeny nebudou. Samotné správní řízení bylo se žalobcem zahájeno až dne 14. 11. 2017.
13. V době kdy skupina 888 obdržela prohlášení žalovaného, že provozování internetových her stíhat nebude, měla na území České republiky vybudovanou stabilní klientelu pravidelně užívající její webové stránky a tvořící základnu pro její tuzemské podnikání v oblasti internetových her. Toto aktivum mělo v rozhodné době určitou penězi ocenitelnou hodnotu, kterou žalobce v případě potřeby mohl realizovat, například prodejem tuzemskému subjektu s obdobným předmětem činnosti. Jelikož se však žalobce spolehl na prohlášení žalovaného, takové kroky neprovedl, v dobré víře aktivně činil kroky, které měly vést k nepřerušovanému poskytování těchto služeb až do získání základního povolení.

14. V rámci prvního žalobního bodu žalobce dále vytýká správním orgánům nesprávné vyhodnocení listinných důkazů, kterými žalobce prokazoval nabytí dobré víry s tím, že v případě žalovaného jde o zjevný exces ze zásady vyšetřovací i ze zásady volného hodnocení důkazů. Žalovaný v rozporu s důkazy, které žalobce v řízení předložil, vzal za základ rozhodnutí ničím nepodložený skutkový stav absence dobré víry žalobce, kterou však měl presumovat, pokud nebyla spolehlivým způsobem prokázána její absence. Žalobce rovněž vytkl správním orgánům, že nebyly provedeny důkazy svědeckou výpovědí J. V. a O. Z. a navrhl, aby soud případně doplnil dokazování v tomto smyslu.
15. **V rámci druhé žalobní námitky** žalobce namítl diskriminační charakter právní úpravy spočívající v omezení volného pohybu služeb v rozporu s právem Evropské unie a skutečnost, že získat základní povolení pro předmětnou činnost bylo v rozhodné době objektivně nemožné.
16. S odvoláním na judikaturu Soudního dvora Evropské unie (SDEU) žalobce konstatoval, že do konce roku 2016 soutěžili na trhu internetových her v České republice domácí a zahraniční provozovatelé, a to tak, že domácí provozovatelé provozovali internetové hry na základě povolení vydaného žalovaným podle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách a zahraniční provozovatelé se sídlem v členských státech Evropské unie internetové hry provozovali výlučně na základě povolení uděleného jejich domovským členským státem a čl. 56 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).
17. Právní úprava nově přijatá - tedy zákon č. 186/2016, s ním související předpisy, zejména zákon o dani z hazardních her a zákon č. 235/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu ve zněních pozdějších předpisů, zavedl fakticky diskriminační praxi, neboť domácí provozovatelé mohli podle přechodného ustanovení § 136 zákona č. 186/2016 Sb. pokračovat po dobu až šesti let v provozování internetových her na základě stávajícího povolení dle zákona o loteriích, zatímco zahraniční provozovatelé museli bez výjimky požádat o základní povolení podle nové právní úpravy, které však v rozhodné době objektivně získat nemohli. Objektivní nemožnost získat licenci je SDEU konstantně označována jako rozporná s evropským právem.
18. Pokud by žalobce v souladu s nově přijatou právní úpravou přerušil svou činnost v České republice až do doby získání základního povolení, významná část jeho zákaznické základny by nepochybně přešla k domácím provozovatelům, kteří činnost přerušit nemuseli. Likvidace zahraničních společností ve prospěch domácích provozovatelů v důsledku nové diskriminační a protisoutěžní regulace je zjevná.
19. Žalobce s poukazem na rozsudek SDEU ve věci *Berlington Hungary* poukázal na to, že přechodné období na nový režim bylo příliš krátké, povolení nebylo možno k 1. 1. 2017 reálně získat, neboť ve Sbírce zákonů byla vyhlášena jediná ze čtyř prováděcích vyhlášek, a to až dne 23. 12. 2016, k 1. 1. 2017 nebylo fakticky možné získat dokument o odborném posouzení a osvědčení provozuschopnosti, který byl povinnou přílohou žádosti o povolení a přibližně 2 měsíce před 1. 1. 2017 byl zásadním způsobem a nad rámec požadavků příslušných evropských směrnic zprísňen zákon č. 235/2008 Sb. v otázce požadavku na osobní identifikaci klienta.
20. **Ve třetí žalobní námitce** žalobce namítá, že skutek, který je mu kladen za vinu v napadeném rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně není vymezen dostatečně určitým způsobem a nemá oporu v provedeném dokazování.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

21. Žalobci je kladeno za vinu, že internetovou hru provozoval prokazatelně nejméně od 9. 1. 2017 do 30. 1. 2017. Nesprávnost napadeného rozhodnutí žalobce spatřuje v tom, že žalovaný při hodnocení důkazů vycházel výlučně z obsahu emailu ze dne 25. 1. 2017 odeslaného z emailové adresy: support@email.888.com, učinil rovnítko mezi datem uzavření účtu zaměstnance žalovaného zmíněným v předmětném automatickém emailu a datem ukončení údajného provozování nelegální hazardní hry, a na základě toho učinil mylný závěr ohledně dne konce poskytování internetových her žalobce v České republice.
22. V rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se uvádí: „*služby 888 nebudou nadále nabízeny hráčům s bydlištěm v České republice a účet zaměstnance ministerstva bude proto ke dni 30. 1. 2017 uzavřen*“
23. Z uvedeného vyplývá jednoznačný závěr, jak jej správní orgány učinily, že 30. 1. 2017 žalobce s jistotou žádné hazardní hry na území České republiky neprovozoval. Za provozování hazardních her do 30. 1. 2017 tedy nelze žalobce sankcionovat. Napadené rozhodnutí nemůže obstát i proto, že se v jeho odůvodnění uvádí, že žalobce neprovozoval hazardní hry „minimálně“ od 30. 1. 2017, připouští tedy, že je možné, že žalobce údajný správní delikt nespáchal již i dříve. Při zjišťování skutkového stavu došlo v tomto ohledu k pochybení.
24. Pochybení při zjišťování skutkového stavu se správní orgány dopustily i vyhodnocením informačního e-mailu adresovaného hráčům registrovaným na stránkách 888.com ze dne 25. 1. 2017. Podle odůvodnění napadeného rozhodnutí, bylo v tomto emailu uvedeno následující: „*služby 888 nebudou nadále nabízeny hráčům s bydlištěm v České republice a účet zaměstnance ministerstva bude proto ke dni 30. 1. 2017 uzavřen*“. Z toho žalovaný dovodil, že služby žalobce byly nabízeny hráčům s bydlištěm v České republice i po dni 25. 1. 2017. Takový závěr však z obsahu emailu nevyplývá, neboť o dnu 30. 1. 2017 mluví pouze v souvislosti se samotným uzavřením hráčského účtu zaměstnance žalovaného. Důkazy o tom, že žalobce měl směřovat nebo cílit své služby na osoby, které mají bydliště na území České republiky po 25. 1. 2017 chybí. Žalobce rovněž odmítl, že by se někdy ke spáchání skutku popsaného ve výrokové části rozhodnutí správního orgánu prvního stupně doznal.
25. Žalobce namítl, že postup správních orgánů je v rozporu se zásadou vyšetřovací, se zásadou v pochybnostech ve prospěch obviněného i se zásadou volného hodnocení důkazů. Skutkový stav je zároveň v rozporu s obsahem spisu ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. Nejméně co do určení posledního dne spáchání správního deliktu obě rozhodnutí obsahují zřejmý rozpor mezi výrokem a odůvodněním je tedy naplněn důvod pro jejich zrušení z důvodu nepřezkoumatelnosti podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
26. Žalobci bylo dále kladeno za vinu, že nebyla stanovena žádná omezení při zakládání hráčského účtu a přijímání nových sázek. Se závěrem napadeného rozhodnutí žalobce nesouhlasí s tím, že pokud přijal sázky zaměstnance žalovaného ve výši 2 EUR a 1 EUR a dále umožnil registraci tohoto zaměstnance, který na svůj účet vložil částku 20 EUR, neodůvodňuje to ještě závěr, že přijímání nových sázek se dělo bez jakéhokoli omezení.
27. Pokud jde o možnost registrace osob, majících bydliště v České republice žalobce namítl, že zaměstnanec žalovaného sice provedl registraci na stránkách žalobce, avšak v této registraci není uvedeno, že by jako adresu svého bydliště uvedl Českou republikou. Z uvítacího emailu ze dne 9. 1. 2017 nic takového nevyplývá. Domnělá další registrace, která měla proběhnout 16. 1. 2017, není žádnými podklady doložena. Výrok prvostupňového

rozhodnutí deklarující, že stránky umožňovaly registraci osob, které mají bydliště v České republice, oporu v provedeném dokazování nemá.

28. **Ve čtvrté žalobní námitce** žalobce namítl rozpor mezi výrokem rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a napadeného rozhodnutí a jejich odůvodnění. V prvostupňovém rozhodnutí je žalobci kladeno za vinu, že neoprávněně provozoval hazardní hry, a to jmenovitě: kursovou sázku podle § 3 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách a živou hru podle § 3 odst. 2 písm. f) zákona o hazardních hrách. Napadené rozhodnutí prvostupňové rozhodnutí sice potvrzuje, avšak v odůvodnění deklaruje, že žalobce provozoval: kursovou sázku, tj. druh hazardní hry podle § 3 odst. 2 písm. e) zákona a technickou hru, tj. druh hazardní hry podle § 3 odst. 2 písm. e) zákona. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se tedy rozchází v právní kvalifikaci údajně provozovaných her; mezi odůvodněním a výrokem rozhodnutí o rozkladu existuje zásadní rozpor, který rozhodnutí o rozkladu činí nepřezkoumatelným z důvodu nesrozumitelnosti, napadené rozhodnutí je zároveň nezákonné a nesprávné.
29. **V páté žalobní námitce** žalobce namítl, že správní orgán prvního stupně postupoval v rozporu se zákonem č. 235/2012 Sb., o kontrole, (kontrolní řád, dále jen „kontrolní řád“).
30. Žalobce má za to, že správní orgán vůči žalobci provedl tzv. anonymní kontrolní nákup služby, tedy kontrolní úkon, kterým hodlal zahájit kontrolu, a to dne 9. 1. 2017. Bezprostředně poté byl v souladu s kontrolním řádem povinen předložit své pověření ke kontrole, což neučinil. Nebyly tak splněny podmínky § 5 kontrolního řádu. Další pochybení správního orgánu prvního stupně spočívalo v tom, že žalobci nebyl předložen stejnopis o provedené kontrole, žalobci bylo upřeno právo se s protokolem seznámit a podat proti němu námitky. S provedeným ohledáním se žalobce mohl seznámit nejdříve v návaznosti na nahlížení do spisu v řízení vedeném proti jeho sesterské společnosti Cassava dne 23. 8. 2017, tedy 7 měsíců po skončeném provedení předmětných kontrolních úkonů. Tímto postupem byla žalobci upřena práva kontrolované osoby vyplývající z kontrolního řádu.
31. **V šesté žalobní námitce** žalobce namítl, že správní orgány neaplikovaly zásadu subsidiarity trestní represe ani zákonné liberační důvody, ač k tomu byly splněny podmínky, překročily meze správního uvážení při hodnocení kritérií pro uložení sankce, čímž došlo k porušení zásady individualizace správního trestání a zákazu dvojího přičítání, založily hodnotící hodnocení kritérií pro uložení sankce na nedostatečně či chybně zjištěném skutkovém stavu věci a na hypotézách, které nemají oporu v provedeném dokazování a zatížily odůvodnění vydaných rozhodnutí v části týkající se uložení sankce významnými vnitřními rozpory.
32. Žalobce v první řadě namítl, že v provozování internetové hry pokračoval proto, že v dobré víře spolehl na prohlášení žalovaného ohledně beztrestnosti předmětného jednání, aktivně komunikoval se žalovaným a plnil jeho pokyny, včetně bezodkladného ukončení jednání v reakci na výzvu žalovaného. Tyto skutečnosti měl žalovaný zohlednit a odpovědnost žalobce za spáchání správního deliktu neuplatnit, nebo je posoudit jako úplný liberační důvod podle § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky, popřípadě podle obsahově shodného § 128 odst. 1 zákona č. 186/2016 Sb. ve znění účinném do 30. 6. 2017.
33. Žalobce dále poukázal na to, že podle § 129 odst. 2 zákona č. 186/2016 Sb. ve znění účinném do 30. 6. 2017 se při určení druhu sankce a její výměry mělo přihlídnout k

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. Toto ustanovení bylo zrušeno a nahrazeno ustanovením hlavy VII přestupkového zákona kodifikujícími obecná pravidla pro ukládání správních trestů. Podle pravidla, že na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti přestupkového zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější, mělo být postup podle nové právní úpravy.

34. Žalovaný navíc porušil zásadu zákazu dvojího přičítání, když na několika místech, jak žalovaný tak správní orgán prvního stupně vycházel při svém hodnocení z nedostatečně či chybně zjištěného skutkového stavu věci a některé okolnosti důležité pro druh a výměru sankce nevzal bez jakéhokoli odůvodnění v úvahu.
35. Konkrétně pokud jde o závažnost správního deliktu, žalobce konstatoval, že Skupina 888 vynaložila veškeré úsilí, které bylo možné požadovat k tomu, aby aplikovatelné regulaci a zdanění podléhala, nelze tedy bez dalšího aplikovat závěr Ústavního soudu formulovaný v nálezu ze dne 14. 2. 2017, sp. zn. PL ÚS 28/16 o vyšší nebezpečnosti internetových her, neboť se jedná o závěr obecný.
36. Pokud jde o následek a rozsah správního deliktu, žalovaný konstatoval, že rozsah následku přestupku žalobce exponenciálně roste, neboť účinek přestupkového jednání působí na celém území České republiky a také s ohledem na nabídku vysokého počtu jednotlivých nelegálních internetových her, přičemž počet hráčů je prakticky neomezený a stejně tak neomezená je i doba hraní.
37. Žalobce má za to, že žalovaný takto výslovně uznal, že v projednávané věci jde pouze o následek ohrožovací a nikoliv poruchový, což samo o sobě snižuje jeho význam. Dále je zřejmé, že důvody pro stanovení uloženého trestu nejsou založeny na konkrétních skutkových zjištěních ohledně následků jednání žalobce, nýbrž pouze na obecných prohlášeních o údajné škodlivosti hraní internetových her. V prvostupňovém rozhodnutí je rovněž uvedeno, že rozsah správního deliktu je značný kvůli samotné nabídce vysokého počtu jednotlivých nelegálních internetových her.
38. Snímky z obrazovky ze dne 16. 1. 2017 však dokládají pouze hraní hry Classic Black Jack a sázku na zápas v ledním hokeji. Další konkrétní nelegální internetové hry a případně jejich počet v prvostupňovém rozhodnutí uvedeny nejsou. Blíže jsou specifikovány až v rozhodnutí o rozkladu s tím, že byla patrná nabídka dalších druhů hazardních her. Nebylo však doloženo, že tyto hry byly nelegálními internetovými hrami, zda měly povahu her o peníze a zda byly přístupné hráčům z České republiky. Při stanovení výše sankce k tíži žalobce není možné spolehnout na pouhé domněnky ohledně skutkového stavu, nýbrž je třeba tento skutkový stav prokázat. Jelikož se tak nestalo napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, nezákonné a nesprávné.
39. Při ukládání sankce žalovaný přihlédl k tomu, že přestupek spočíval v aktivním konání žalobce. K tomu žalobce namítl, že provozování hazardní hry mohlo spočívat pouze v aktivním konání. Svým postupem žalovaný porušil zákaz dvojího přičítání, když znak skutkové podstaty vytykaného deliktu zohlednil k tíži žalobce i při stanovení výše pokuty.
40. Žalobce dále namítl, že za stejný skutek již byla pravomocně potrestána jiná osoba, a to společnost Cassava Enterprises (Gibraltar) Limited, která byla za identické skutky

pravomocně pokutována rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 1. 2019, č. j. MF-10004/2018/34-31.

41. K okolnostem spáchání přestupku žalovaný jako k okolnosti svědčící v neprospěch žalobce, konstatoval, že žalobce i přes opakované výzvy neukončil provozování hazardních her, k tomu žalobce uvedl, že výzvu ze dne 11. 1. 2017 neuposlechl pouze proto, že mu nebyla doručena. Poté co mu byla doručena výzva ze dne 18. 1. 2017, ihned reagoval.
42. Žalobce rovněž nesouhlasil se závěrem žalovaného, že při provozování internetových her v lednu 2017 byl veden snahou získat větší finanční prospěch, žalobce byl veden snahou neztratit před účinností zákona vybudovanou klientelu.
43. Závěr žalovaného o tom, že žalobce vygeneroval zisk odůvodňující výši udělené pokuty, nemá oporu v provedených důkazech, stejně není podložen závěr žalobce, že uložená pokuta pro žalobce není likvidační. Stejně tak žalovaný neprokázal, že žalobce má významný podíl na trhu, naopak žalobce žádnou činnost mimo Evropskou unii a v současnosti již ani v České republice nevyvíjí.
44. Žalovaný navrhl, aby žaloba byla zamítnuta. V písemném vyjádření k podané žalobě v první řadě konstatoval, že ministerstvo financí nikdy oficiálně nezaujalo stanovisko, tvrzené žalobcem, a sice že provozovatelé, kteří si podali žádost o licenci před koncem roku a budou platit daně ze svého provozu na území České republiky, nebude stíhat. Tato informace nebyla nikdy závazně zveřejněna a tedy provozování hazardních her od 1. 1. 2017 bez základního povolení nebylo možné považovat za nic jiného, než za provozování nelegální. Žalobce dokládá svá tvrzení pouze emailovou komunikací se svou právní zástupkyní, což z hlediska důkazní hodnoty nelze považovat za prostředek prokazující poskytování vědomě zavádějících a lživých informací ze strany žalovaného. Nad rámec toho pak žalovaný uvedl, že drtivá většina provozovatelů hazardních her, kteří společně se žalobcem na českém trhu působili před 1. 1. 2017, svou činnost k tomuto datu ukončila. Pokud by tedy žalobcem tvrzené záruky byly deklarovány oficiálně jako závazné, jistě by převážná většina těchto společností na českém hazardním trhu i nadále působila.
45. Pokud jde o namítaný zásah do legitimního očekávání žalobce, žalovaný s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že tato zásada je spjata s problematikou kontinuity rozhodovací praxe správního orgánu. Postup žalovaného nemohl být v rozporu s principem legitimního očekávání, neboť nezávazné a oficiálně neuveřejněné stanovisko ministerstva ohledně možného trestání zahraničních provozovatelů hazardních her po 1. 1. 2017 nebylo meritorním rozhodnutím, o něž by bylo možné legitimní očekávání žalobce opřít. Žalovaný dále připomněl, že žalobce si musel být vědom, že v důsledku účinnosti zákona o hazardních hrách nová zákonná úprava bude mít absolutní přednost před jinými například oficiálními, či neoficiálními prohlášeními či podzákonnou právní úpravou platnou na území České republiky. To že s účinností zákona o hazardních hrách dojde k výrazným změnám v této oblasti, bylo zřejmé již z tiskových zpráv a oficiálních prohlášení ministerstva uveřejňovaných v průběhu roku 2016.
46. K námitce, že správní orgán zahájil se žalobcem správní řízení až dne 14. 11. 2017, žalovaný uvedl, že tento den bylo ze strany žalovaného žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení a provedení dokazování a výzva k uplatnění práv a vyjádření se k podkladům rozhodnutí, tato skutečnost však nemůže představovat zásah do práv žalobce, ostatně § 30 odst. b zákona o odpovědnosti za přestupky stanoví promlčecí dobu 3 roky,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranicí je alespoň 100 000 Kč. Prodlení mezi okamžikem spáchání diskutovaného správního deliktu a okamžikem zahájení správního řízení postrádá významu, neboť v desetiměsíční době nezanikla ani odpovědnost žalobce za jeho protiprávní jednání, ani přestupek nebyl v této době promlčen.

47. K namítané kolizi s právem Evropské unie žalovaný, konstatoval, že oblast hazardních her není na unijní úrovni plně harmonizována, Soudní dvůr Evropské unie členským státům přiznal možnost zvolit si vlastní systém opatření a regulace. S odkazem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie žalovaný uzavřel, že samotné omezení volného pohybu služeb není v projednávaném případě v rozporu s právem Evropské unie. Žalobce měl možnost získat základní povolení za stejných podmínek jako jiné subjekty ať již tuzemské, nebo zahraniční a tedy nebyl diskriminován a rovněž samotná právní úprava diskriminační nebyla.
48. Pokud jde o popis skutku, který je žalobci kladen za vinu, žalovaný předně vysvětlil, že vedle žalobce pod obchodní společnost 888 Holdings spadala rovněž společnost Cassava Enterprises (Gibraltar) Limited, registrační číslo 83961, s níž bylo vedeno samostatné správní řízení, neboť žalovaný dospěl k závěru, že rovněž tato společnost se dopustila správního deliktu podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb. (pozn. soudu žaloba uvedené společnosti byla projednána u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8Af 12/2019). Při určení konce období nelegálního provozování hazardní hry, správní orgán prvního stupně i žalovaný vycházeli z informace obsažené v emailu ze dne 25. 1. 2017, kterým byl zaměstnanec ministerstva informován, že žalobce ke dni 30. 1. 2017 uzavřel hráčské účty i ukončil samostatné provozování hazardních her na území České republiky. Závěr žalovaného podporuje i vyjádření obchodní společnosti Cassava ze dne 5. 9. 2017, která uvedla, že v období od 9. 1. 2017 do 30. 1. 2017 hazardní hry pod obchodním názvem 888casino dostupné na internetové stránce [www. 888casino.com](http://www.888casino.com) provozoval právě žalobce.
49. Žalovaný trval na tom, že výrok napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně má oporu v provedeném dokazování a je zcela v souladu s odůvodněním vydaných rozhodnutí. S odkazem na obsah spisového materiálu žalovaný dále konstatoval, že je zřejmé, že zaměstnanec ministerstva se u žalobce registroval jako hráč mající bydliště v České republice, a také mu z tohoto důvodu byla zaslána informace o ukončení her nabízených hráčům s bydlištěm v České republice, a to v českém jazyce. Pokud jde o tvrzený nesoulad mezi výroky a odůvodněním rozhodnutí žalovaný připustil, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí došlo na straně 24 k překlepu, kdy namísto ustanovení § 3 odst. 2 písm. f) zákona č. 186/2016 Sb. byla karetní hra *Classic Black Jack* podřazena pod technickou hru podle § 3 odst. 2 písm. e) zákona. Že se jednalo o písářskou chybu, vyplývá z posledního odstavce na straně 2 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný klasifikoval předmětnou karetní hru *Classic Black Jack* v souladu s prvoinstančním rozhodnutím jako živou hru dle § 3 odst. 2 písm. f) zákona. Formální pochybení žalovaného nemá vliv na skutečnost, že v rozhodném období byly na internetové stránce [www. 888casino.com](http://www.888casino.com) žalobcem nelegálně provozovány hazardní hry.
50. Pokud jde o provádění důkazů, žalovaný odkázal na § 52 správního řádu s tím, že návrhy účastníků na provedení důkazů vázán není. Žalovaný trval na tom, že provedl všechny důkazy relevantní k meritu uvedeného řízení. Provedené důkazy potvrdily skutečnost, že žalobce internetové hry provozovala nelegálně. Co se týče aplikace kontrolního řádu, žalovaný konstatoval, že § 119 zákona č. 186/2016 Sb., odkazuje na kontrolní řád, toto

ustanovení však upravuje možnost vstupu osoby pověřené dozorujícím orgánem do prostor, do kterých je v souvislosti s výkonem dozoru oprávněna vstupovat podle kontrolního řádu, tedy situaci odlišnou od prostředí internetových stránek nabízejících hazardní hry.

51. Správní orgán prvního stupně provedl ohledání internetové stránky www.888casino.com podle § 54 správního řádu a o tomto úkonu pořídil protokol. Provedení kontroly není nutnou podmínkou pro navazující správní řízení.
52. K námitkám týkajícím se uložené sankce žalovaný uvedl, že jednání žalobce se vyznačuje vysokou mírou společenské škodlivosti, význam zájmu chráněného zákonem spočívá v řádném provozování hazardní hry způsobem, který je v souladu se zákonem o hazardních hrách, i s příslušnými podmínkami uvedenými v základním povolení a ve schváleném plánu. Oblast regulace hazardních her je závažnou celospolečenskou problematikou ovlivňující široké spektrum adresátů, která musí být regulována právními předpisy. Legislativní změna v oblasti provozování loterie a jiných hazardních her byla přijata především za účelem posílení ochrany spotřebitele a je zaměřená na zajištění opatření k předcházení a potírání sociálně patologických jevů spojených s provozováním hazardních her. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že žalobce se jakožto hlavní provozovatel podílel na provozování internetové hazardní hry bez toho, aby měl pro tuto činnost vydáno základní povolení, jedná se typově o nejzávažnější skutek, za nějž je možné uložit pokutu až 50 000 000 Kč. Vzhledem k povaze a závažnosti protiprávního jednání žalobce, jakož i dalším rozhodujícím skutečnostem, s ohledem na naplnění účelu správního trestu z hlediska individuální i generální prevence a rovněž i s ohledem na již pravomocně ukončená řízení v typově podobných případech porušení zákona o hazardních hrách, žalovaný dospěl k závěru, že je namístě žalobci uložit za spáchaný správní delikt sankci v podobě vyměřené pokuty.
53. V replice k podanému vyjádření žalobce namítl, že o postoji ministerstva financí, že nebude postihovat provozovatele internetových her, kteří včas zažádají o vydání základního povolení a zároveň splní na své daňové povinnosti, byl ubezpečen jedním z nejvyšších představitelů ministerstva financí, a to tehdejším náměstkem JUDr. O. Z. Žalobce vychází z toho, že přinejmenším v době tohoto prohlášení považoval žalovaný uveřejněné informace za pravdivé. Tímto prohlášením byla založena dobrá víra žalobce a jeho legitimní očekávání v to, že jakékoliv provozování internetové hry bez příslušného povolení nebude ze strany žalovaného za splnění jím stanovených podmínek stíháno ani sankcionováno.
54. Žalobce trval na tom, že právní úprava provozování hazardních her je diskriminační vůči cizozemským subjektům. Pokud žalovaný udělil základní povolení společnosti REEL Spain plc., stalo se tak až k 28. 1. 2017, toto základní povolení bylo výrazně užší, než o které žádala skupina 888 a tudíž i méně složité z pohledu délky schvalovacího řízení. Na žalobce nelze pohlížet jako na nově vznikající tuzemské subjekty žádající o povolení podle nové právní úpravy, je třeba žalobce srovnávat se subjekty tuzemskými, které hazardní hry provozovaly po 1. 1. 2017 s původními licencemi udělenými dle zákona o loteriích v šestiletém přechodném období. Ve vztahu k zahraničním provozovatelům, včetně žalobce byla tato úprava jednoznačně diskriminační.
55. Žalobce setrval na tom, že z obsahu emailu odeslaného dne 25. 1. 2017 nelze učinit závěr o tom, že žalobce údajný správní delikt páchal ještě dne 30. 1. 2017. Takové zjištění

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

skutkového stavu neodpovídá provedenému dokazování a postup žalovaného je v rozporu se zásadou vynaložení vysoké míry pozornosti a pečlivosti správním orgánem při zjišťování skutkového stavu během správního trestání.

56. Z provedeného dokazování rovněž nevyplývá, že by uživatelům herní nabídky nebyla k dispozici žádná omezení při zakládání hráčského účtu a přijímání nových sázek. Úvaha žalovaného o tom, jak měla proběhnout registrace zaměstnance ministerstva financí na internetových stránkách, není podložena provedeným dokazováním. Jediným důkazním prostředkem je emailová zpráva potvrzující registraci uživatele. Mohou tudíž vzniknout pochybnosti o tom, jak registrace zaměstnance žalovaného skutečně proběhla. Žalovaný byl povinen o provedené kontrole či ohledání pořádný protokol. Při obstarávání důkazů postupoval v rozporu s právními předpisy, když tento protokol nevyhotovil. Závěry žalovaného ohledně registrace zaměstnance ministerstva financí na předmětných internetových stránkách nemají v provedeném dokazování oporu.
57. Žalobce nesouhlasil s tím, že rozpor v označení provozovaných hazardních her v odůvodnění napadeného rozhodnutí lze označit pouze za chybu v psaní. Žalovaný odlišný závěr výslovně zopakoval v následujícím odstavci napadeného rozhodnutí, o pouhý „překlep“ se nemůže jednat a napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné z důvodu nesrozumitelnosti.
58. Žalobce trval na tom, že žalovaný provedl kontrolu ve smyslu kontrolního řádu, přičemž nevyhotovil protokol o ohledání a takový protokol rovněž nebyl proveden v rámci dokazování. Správní orgán prvního stupně postupoval v rozporu s § 18 odst. 2 a 3 správního řádu; stěžejní důkazy byly pořízeny v rozporu s právními předpisy, a proto nemohly být podle § 51 odst. 1 správního řádu ve správním řízení použity.
59. Pokud jde o výši uložené pokuty, žalobce v první řadě namítl, že uložená sankce není individualizovaná, nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že k internetovým hrám se při absenci účinné regulace lze připojit odkudkoliv a mohou se jich snadno účastnit i děti. Žalobce trvá na tom, že internetové hry provozoval na základě platného povolení uděleného licenčním úřadem státu Evropské unie a vždy plnil příslušné regulačním předpisy tohoto státu, včetně všech závazných omezení ve vztahu k poskytování internetových her dětem.
60. Co se týče rozsahu údajného správního deliktu, žalobce vytkl žalovanému, že v prvostupňovém rozhodnutí tyto internetové hry posoudil jako hazardní hry - loterie podle § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 186/2016 Sb. V napadeném rozhodnutí tyto hry posoudil jako technické hry a kursovou sázku podle § 3 odst. 2 písm. b) zákona. Ve vyjádření k žalobě svůj předchozí závěr učiněný v prvostupňovém rozhodnutí žalovaný úplně popřel a bez odůvodnění změnil posouzení těchto internetových jako živou hru a kursovou sázku podle § 3 odst. 2 písm. b). Pro správné posouzení povahy těchto údajně hazardních her neexistuje důkazní prostředek, jelikož v řízení nebyla jakkoliv prokázána účast zaměstnance ministerstva financí na těchto hrách. Stejně tak nebyl prokázán závěr, že se skutečně o nelegální internetové hry jednalo.
61. Žalobce rovněž nesouhlasil se závěrem žalovaného, že nabídka vysokého počtu jednotlivých nelegálních internetových her spočívala mimo jiné ve vypsání různých sázkových příležitostí v rámci provozování hazardní hry - kursově sázky. Vypsání více sázkových příležitostí v rámci provozování tohoto druhu hazardní hry je podstatou jeho samotného provozování. Nelze si představit, že by provozovatel kursově sázky vypsál

sázku pouze na jednu událost. Přičtení nabídky většího počtu jednotlivých sázek při určování výše pokuty k tíži žalobce představuje další porušení zákazu dvojího přičítání.

62. Žalobce rovněž nesouhlasí s tím, že žalovaný přihlédl při ukládání sankce k tomu, že údajný správní delikt měl spočívat v aktivním konání žalobce. Trval na tom, že při hodnocení údajného deliktu došlo k porušení zásady dvojího přičítání ze strany žalovaného.
63. Žalobce dále namítl, že za aktivní výzvy k účasti na hře prostřednictvím emailových zpráv byl sankcionován, jak žalobce, tak i sesterská společnost Cassava.

III.

Obsah správního spisu

64. Z obsahu správního spisu se podává, že zaměstnanec žalovaného MUDr. K. B. prostřednictvím emailu dne 18. 1. 2017 zaslal právní zástupkyni žalobce JUDr. J. V. výzvu k ukončení nelegálního provozování s tím, že ministerstvo financí z úřední činnosti zjistilo, že obchodní společnosti Lexbyte Digital Limited a Cassava Enterprises (Gibraltar) Limited, které podaly žádost o vydání základního povolení a jsou součástí vlastnické struktury Skupiny 888, provozují internetové hazardní hry. Z uvedeného emailu vyplývá, že dne 11. 1. 2017 byl obchodní společnosti Lexbyte Digital Limited a obchodní společnosti Cassava Enterprises (Gibraltar) Limited zaslán informační email spolu s neoficiální výzvou k bezodkladnému ukončování provozování hazardních her na adrese Unibet. cz a Bohemia kasino. cz, respektive 888casino.com a 888poker.com nebo zajištění, že se jejich provozování nebude zaměřovat na osoby, které mají bydliště na území České republiky.
65. K uvedené výzvě sdělila zástupkyně oslovených společností, že žádost o vydání základního povolení podala společnost 888 CZ. Hazardní hry na internetových adresách 888casino.com a 888poker.com jsou provozovány společností Cassava Enterprises (Gibraltar) Limited, která již zahájila kroky k tomu, aby co nejrychleji opustila český trh. Tento proces bude ukončen nejpozději do 30. 1. 2017.
66. Součástí správního spisu jsou rovněž snímky PC obrazovky, z nichž se podává, že zaměstnanec žalovaného se přihlásil ke hře 888casino, přičemž mu byl zaslán uvítací e-mail se slibem bonusu ke hře, byla mu nabídnuta možnost hraní více než 270 her a byl vyzván k provedení vkladu. Dne 25. 1. 2017 byl zaměstnanci žalovaného zaslán e-mail, v němž byl informován o tom, že služby 888 hráčům s bydlištěm v České republice nebudou dále nabízeny a účet bude ke dni 30. 1. 2017 uzavřen.
67. Dne 18. 5. 2017 byl zaměstnanci žalovaného zaslán, e-mail s tím, že na jeho účet byla připsána částka 21.41 EUR s referenčním údajem platby 888 casino od společnosti Cassava Enterprises.
68. Oznámením o zahájení řízení, provedení dokazování a výzvy k uplatnění práv a vyjádření se k podkladům rozhodnutí ze dne 10. 11. 2017 byl žalobce vyrozuměn, že je s ním zahájeno správní řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. e) zákona č. 186/2016 Sb., ve znění účinném do 30. 6. 2017.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

69. Jak se podává z tohoto rozhodnutí, ministerstvo financí vyšlo ze zjištění, že žalobci ani jinému subjektu nebylo ke dni 1. 1. 2017 ani 1. 2. 2017 vydáno povolení ve smyslu zákona o hazardních hrách k provozování hazardní hry pod obchodním názvem 888casino. Žalobci bylo kladeno za vinu, že nejméně dne 16. 1. 2017 přijal vklad ve výši 20 EUR na internetové stránce 888casino.com a následně přijal vklad ve výši 1 EUR do karetní hry *Classic Black Jack* výsledkem hry byla výhra 2 EUR a dále ve stejný den uzavřel sázku ve výši 1 EUR na zápas v ledním hokeji s vypsáním kursem 1,41.
70. Součástí oznámení je seznam podkladů, kterými bude provedeno dokazování, a kterými byly: kopie úředního záznamu o zjištěném důvodném podezření ze spáchání protiprávního jednání, kopie výzvy k ukončení nelegálního provozování her prokazující, že dne 11. 1. 2017 bylo na emailové adresy zasláno upozornění na provozování hazardní hry bez vydání základního povolení, kopie výzvy k ukončení nelegálního provozování ze dne 18. 1. 2017, odpovědi právní zástupkyně obchodní společnosti 888 CZ Limited, kopie výroční zprávy za rok 2016 obchodní společnosti 888 Holdings Plc, kopie 26 snímků obrazovky zobrazující jednotlivé kroky prověřování obsahu internetové stránky 888casino.com (též na CD založeném ve spise), emailové zprávy adresované zaměstnanci žalovaného ze dne 9. 1. 2017, 22. 1. 2017, 25. 1. 2017, 17. 2. 2017, protokol o provedení důkazů mimo ústní jednání ze dne 6. 9. 2017, internetová stránka www.888casino.com s textem: „naše služby v členských státech Evropské unie (s výjimkou států, pro které jsou naše služby poskytovány na základě místních licencí) a v členských státech evropského sdružení volného obchodu provozuje společnost Virtual Digital Services Limited zaregistrovaná na Gibraltar, který je součástí Evropské unie.“ Seznam legálních provozovatelů hazardních her platný ke dni 1. 1. 2017, seznam legálních provozovatelů hazardních her platný ke dni 1. 2. 2017, z nichž vyplývá, že žalobce není licencovaným provozovatelem hazardních her, seznam legálních provozovatelů hazardních her ke dni 9. 11. 2017, z něhož vyplývá, že žalobce není licencovaným provozovatelem hazardních her. Žalobce byl ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu vyzván k uplatnění práva vyjádřit se před vydáním rozhodnutí podkladovým materiálům a poučen o právech a v povinnostech účastníka řízení.
71. Z protokolu o provedení důkazů mimo ústní jednání ze dne 14. 12. 2017 se podává, že za účasti právní zástupkyně žalobce bylo podle § 53 správního řádu provedeno dokazování, a to následujícími listinami:
- 1) úřední záznam o zjištěném důvodném podezření ze spáchání protiprávního jednání ze dne 23. 3. 2017, č. j. MF-26962/2017/34-2, z něhož se podává, že ministerstvo financí v rámci vlastní úřední činnosti zjistilo, že obchodní společnost Cassava v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách provozovala hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona uvedenou pod obchodním názvem 888casino a 888poker, a to dálkovým přístupem prostřednictvím internetu, v českém jazyce a bez jakéhokoli omezení při zakládání hráčského účtu a přijímání nových sázek. Hazardní hry obsahovaly výzvy k účasti na hře, umožňovaly registraci osob, které mají bydliště na území České republiky a po zaplacení sázky umožňovaly účast na samotné hře, přičemž z vlastní úřední činnosti ministerstva vyplynulo, že ke dni sepsání úředního záznamu nebylo vydáno povolení ve smyslu zákona o hazardních hrách k provozování hazardních her pod obchodním názvem 888casino a 888poker.
  - 2) Kopie výzvy k ukončení nelegálního provozování ze dne 11. 1. 2017, č. j. MF-26962/2017 /34-3, z nichž se podává, že na emailové adresy: domainnameregistration@cassava.net,

support@888.casino.com,

support@888poker.com, bylo zasláno upozornění, ve kterém bylo uvedeno, že hazardní hra je provozována bez udělení základního povolení s tím, že pokud nebude bez odkladně odstraněna, bude zahájeno správní řízení.

- 3) Kopie výzvy k ukončení nelegálního provozování ze dne 18. 1. 2017, č. j. MF-26962/2017/34-3, adresovaná právní zástupkyni žalobce, JUDr. J. V., ministerstvo financí v rámci vlastní úřední činnosti zjistilo, že na internetových stránkách 888casino.com a 888poker.com byly hazardní hry bez řádného povolení i nadále provozovány.
- 4) Kopie odpovědi J. V. ze dne 23. 1. 2017, obsahující sdělení, že o vydání základního povolení požádala společnost 888 CZ Limited, hazardní hry na internetových stránkách 888casino.com a 888poker.com jsou provozovány obchodní společností Cassava, která již zahájila kroky k tomu, aby co nejrychleji opustila český trh, tento proces bude ukončen nejpozději do 30. 1. 2017. V rámci provádění důkazů přítomný zástupce žalobce uvedl, že údaj o provozování společnosti Cassava byl uveden nedopatřením.
- 5) Kopii výroční zprávy za rok 2016 obchodní společnosti 888 Holding plc., z níž vyplývá, že dceřinou společností v této skupiny je žalobce i společnost Cassava, v roce 2016 došlo ke zvýšení příjmů o 13 %.
- 6) 26 snímků obrazovky, které zobrazují jednotlivé kroky prověřování obsahu internetové stránky 888casino.com v rámci provedených sázek. V rámci výkonu dozoru zaměstnanec ministerstva financí dne 16. 1. 2017 vložil vklad ve výši 20 EUR, z tohoto vkladu použil částku ve výši 1 EUR do karetní hry *Classic Black Jack* a sázku ve výši 1 EUR na zápas ledním hokeji.
- 7) Kopie emailové zprávy ze dne 9. 1. 2017, č. j. MF-26962/2017/34-6. Jedná se o emailovou zprávu adresovanou zaměstnanci ministerstva financí, který prostřednictvím emailové korespondence od odesílatele 888.casino z adresy feedback@mail888.casino.com na registrovanou emailovou adresu maila.ende@email.cz obdržel zprávu s předmětem: „*vítejte u 888casino, braňte hned se stoprocentním uvítacím bonusem!*“ a následujícím textem: „*Milan, vítejte v našem vzrušujícím světě! Blahopřejeme vám za přistoupení k 888casino! Jako člen 888casino získáváte výhodu exkluzivního okamžitého 100 % bonusu až 200\$/140€/100£ ke hře v našich více než 270 vzrušujících PC a mobilních hrách! Provedte svůj první vklad ještě dnes a získejte 100 % bonus 200\$/140€/100£ v penězích na svůj účet! Provedte vklad hned! Užijte si jízdu! 888casino tým. Přidejte si nás do svého seznamu důvěryhodných odesílatelů, abyste nikdy nepropásl naše úžasné casinové nabídky a speciální promo akce!*“
- 8) Kopie emailové zprávy ze dne 22. 1. 2017, č. j. MF-26962/2017/34-7, která dokazuje, že zaměstnanec žalovaného obdržel nabídku bonusu 20 EUR spolu s nabídkou věrnostních bodů, dalších bonusů, jackpotu a tzv. živého kasina.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- 9) Kopie emailové zprávy ze dne 25. 1. 2017, č. j. MF-26962/2017/34-8, podle které zaměstnanec žalovaného obdržel zprávu od odesílatele 888. casino z adresy feedback@mail888.casino.com s předmětem: „*důležité novinky o vašem účtu*“ s textem: „*Ahoj, M.! Oznamujeme vám, že na základě zhodnocení obchodních podmínek nebudou nadále služby 888 nabízených hráčům s bydlištěm v České republice, a váš účet bude proto ke dni 30. 1. 2017 uzavřen. I nadále však budete moci kdykoliv vybrat veškeré peníze ze svého herního účtu pomocí naší webové pokladny. Pokud jste se již zaregistroval do jakéhokoliv z našich 888 poker turnajů, které začínají 30. 1. 2017 a později, zrušte laskavě svou registraci, protože se nebudete moci zúčastnit. Pokud máte na svém účtu nevypořádané sázky 888 sport, budete si moci jakékoliv případné výhry vybrat po vypořádání těchto sázek. S pozdravem, tým 888.*“
- 10) Kopie emailové zprávy ze dne 17. 2. 2017, č. j. MF-26962/2017/34-9, z níž se podává, že zaměstnanec ministerstva financí obdržel na svou emailovou adresu od odesílatele Skrill zprávu s předmětem: „*obdržel jste peníze*“ a textem: „*vážený M. E. na váš účet byla právě připsána částka EUR 21.41 od Cassava Enterprises (Gibraltar) Limited. Referenční údaj platby: 888casino Cashout Payment; vysvětlení: 243098298409; částka: EUR 21.41; transakční ID skrill: 2023681162; Vaše transakční ID pro tuto platbu: 2023681165. Chcete-li zobrazit svůj zůstatek, při hlas CESNET ke svému účtu Srkrill. S pozdravem skrill.*“
- 11) Dále byly provedeny důkazy vyjádřením k pokladům rozhodnutí a návrhem na zastavení řízení ze dne 5. 9. 2017, kopií protokolu o provedení důkazů mimo ústní jednání, které bylo uskutečněné dne 6. 9. 2017 ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb. ze strany obchodní společnosti Cassava Enterprises (Gibraltar) Limited, a internetovou stránku www.888casino.com, č. j. 26962/2017/34-12, na níž bylo mimo jiné zobrazen text, z něhož se podává, že služby v členských státech Evropské unie provozuje žalobce jako společnost zaregistrovaná na Gibraltaru.
- 12) Dále bylo provedeno dokazování ohledáním podle § 54 správního řádu, a to internetové stránky 888casino, seznamem legálních provozovatelů hazardních her, který byl platný ke dni 1. 1. 2017, 1. 2. 2017 a 9. 11. 2000 v 17, přičemž bylo vždy ověřeno, že žalobce není licencovaným provozovatelem hazardních her.
72. Po provedeném dokazování a poté co žalobce využil svého práva a k podkladům rozhodnutí se vyjádřil, ministerstvo financí jako správní orgán prvního stupně vydalo dne 31. 7. 2018 rozhodnutí č. j. MF-26962/2017/34-22, jímž žalobce uznalo vinným ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách spočívajícího v zákazu provozovat hazardní hru v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách; tohoto přestupku se účastník řízení dopustil tím, že na internetové stránce 888casino.com, prokazatelně nejméně od 9. 1. 2017 do 30. 1. 2017 (dále též sledované období) provozoval hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách uvedenou pod obchodním názvem 888casino, jmenovitě kursovou sázku podle ustanovení § 3 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách a živou hru podle ustanovení § 3 odst. 2 písm. f) zákona o hazardních hrách (dále též hazardní hra 888casino či hazardní hra 888) a to dálkovým přístupem prostřednictvím internetu, částečnou komunikací v českém jazyce a bez jakéhokoliv omezení při zakládání hráčského účtu a přijímání nových sázek; hazardní hra 888casino

obsahovala také aktivní výzvy k účasti na hře, umožňovala registraci osob, které mají bydliště na území České republiky a po zaplacení sázky umožňovala i účast na samotné hazardní hře, přičemž z vlastní úřední činnosti ministerstva bylo zjištěno, že k dnešnímu dni nebylo účastníku řízení ani jinému subjektu vydáno povolení ve smyslu zákona o hazardních hrách k provozování hazardních her pod obchodním názvem 888casino; za spáchání shora uvedeného přestupku byla žalobci podle § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky a § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách uložena sankce, respektive pokuta ve výši 9 milionu Kč.

IV. Posouzení žaloby

73. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
74. Městský soud předně konstatuje, že přezkum rozhodnutí, kterým byla uložena pokuta sesterské společnosti žalobce společnosti Cassava Enterprises (Gibraltar) Limited, za přestupek podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., byl proveden ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8Af 12/2019 a rozsudkem ze dne 18. 2. 2022, č. j. 8Af 12/2019- 139, byla žaloba zamítnuta. Mnohé ze žalobních argumentů byly vypořádány již v uvedeném rozsudku a městský soud neshledal v nyní projednávané věci žádné okolnosti, pro něž by bylo namíste se od vyslovených závěrů odchýlovat.
75. Současně je třeba doplnit, že skutkově obdobná věc byla zdejší soudem řešena rovněž v řízení vedeném pod sp. zn. 14Af 50/2019, rozsudkem ze dne 18. 12. 2020, č. j. 14Af 50/2019-77, byla zamítnuta žaloba žalobce Bayton Ltd sídlem Villa Seminia, 8, Sir TemiZammit Avenue, Ta XBiex XBX1011, Malta, proti rozhodnutí ministryně financí, jímž byl zamítnut rozklad žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí žalovaného jako správního orgánu I. stupně ze dne 6. 9. 2018, č. j. MF-16727/2017/3404-20, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., neboť „*prokazatelně nejméně od 10. února 2017 do 16. května 2017 provozoval na internetové stránce jackpotcitycasino.com hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách pod obchodním názvem JackpotCity, jmenovitě technickou hru podle § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách bez povolení*“ a dále „*prokazatelně nejméně dne 16. května 2017 provozoval na internetové stránce jackpotcity.org hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách pod obchodním názvem JackpotCity bez povolení.*“ Za spáchání tohoto deliktu ministerstvo uložilo žalobci podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách pokutu ve výši 30 000 000 Kč. V nyní projednávané věci se zdejší soud plně ztotožňuje i s argumentací vyslovenou čtrnáctým senátem v uvedeném rozsudku.

76. V **prvé žalobní námitce** se žalobce dovolává dobré víry a důvěry založené ujišťováním čelných představitelů ministerstva financí, že provozování internetových her nebude, alespoň v počátku účinnosti nové právní úpravy, stíháno.
77. V důvodové zprávě k § 73 zákona č. 186/2016 Sb., je uvedeno: „[v]zhledem k neustále vzrůstající oblíbenosti poskytování hazardních her prostřednictvím internetu se stala dosavadní právní úprava nedostačující požadavkům a možnostem trhu s hazardními hrami. Prakticky všechny hazardní hry je možné provozovat prostřednictvím internetu. Restriktivní regulace by byla proti smyslu a účelu zákona, neboť ze současných zkušeností je známo, že účastník hazardní hry si vždy k účasti na hazardní hře cestu zajistí, bohužel však na internetových stránkách, kde stát nemůže zajistit příslušnou míru ochrany. S ohledem na uvedené je tak nutno zavést odpovídající právní úpravu, která zajistí dostatečnou ochranu účastníků hazardní hry, ale i plnění daňové povinnosti.“
78. Je zřejmé, že úmysl zákonodárce směřoval k pevně dané regulaci internetových her, možná ujištění ze strany žalovaného, jichž se žalobce dovolává, nemohou vyvinut žalobce z jednání, kterého se dopustil.
79. Žalobce sám uvádí, že již 16. 12. 2016 Skupina 888 prostřednictvím své dceřiné společnosti podala žádost o vydání základního povolení pro provozování kurzových sázek, technické hry a živé hry prostřednictvím internetu, je tedy zřejmé, že žalobce, respektive Skupina 888 si povinnosti disponovat základním povolením byla dobře vědoma.
80. K zásadě legitimního očekávání se podrobně vyjádřil Ústavní soud v nálezu ze dne 19. 3. 2009, sp. zn. III. ÚS 2822/07, v němž uvedl, že „ke znakům právního státu neoddelitelně patří hodnota právní jistoty a z ní vyplývající princip ochrany důvěry občanů v právo, které jsou v nejobecnější podobě obsaženy v článku 1 odst. 1 Ústavy; povaha materiálního právního státu přitom obsahuje s ním rovněž spjatou maximu, podle níž, jestliže někdo jedná v (oprávněné) důvěře v určitý zákon (resp. v právo jako takové), nemá být ve své důvěře zklamán. Ochrana jednání učiněného v důvěře v právo pak předpokládá, že právnícká nebo fyzická osoba jedná v důvěře nejen v text relevantního právního předpisu, ale zejména též v důvěře v trvalý výklad takového předpisu orgány veřejné moci, včetně (zde) konstantní správní praxe správních úřadů a výkladu práva podávaného správními soudy. Přehodnocení výkladu ze strany správních úřadů nebo soudů, za nezměněného stavu interpretovaných právních předpisů, není vyloučeno, avšak lze v něm spatřovat závažný zásah do právní jistoty a intenzitu tohoto zásahu je nutno vždy posuzovat ve světle konkrétní situace. Platí však, že změna dlouhodobé správní praxe nebo soudní judikatury, ale za nezměněného stavu právních předpisů, může nastat jen ze závažných a principiálních důvodů směřujících k dosažení určité právem chráněné hodnoty; v žádném případě se však tak nesmí dít svévolně“.
81. Problematikou zásady legitimního očekávání v souvislosti se zavedenou správní praxí se opakovaně zabíral i Nejvyšší správní soud. V usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 – 132, rozšířený senát zdůraznil, že „[s]právní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán. Lze ji změnit, pokud je změna činěna do budoucna, dotčené subjekty mají možnost se s ní seznámit a je řádně odůvodněna závažnými okolnostmi.“
82. V projednávané věci zjevně popsaná situace nenastala. Ustanovení zákon 186/2016 Sb., § 86 až 80, § 91, 92, § 97 až 100 a § 109 až 112 nabyly účinnosti 15. 6. 2016, ostatní ustanovení nabyly účinnosti 1. 1. 2017. Ohledně provozování internetových her vznikla

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

situace nová, upravená novou právní úpravou, přičemž subjektům podnikajícím na tomto trhu byla změna situace známa a dopředu se na ni mohly připravit. O porušení principu legitimního očekávání zde zjevně nejde a prvá žalobní námitka důvodná není. Městský soud v Praze z tohoto důvodu rovněž nevyhověl návrhu žalobce na doplnění dokazování výsledkem svědků Mgr. V. a JUDr. Z. pro jejich nadbytečnost.

83. **Ve druhé žalobní námitce** žalobce namítá diskriminační povahu právní úpravy a skutečnost, že získat základní povolení bylo objektivně nemožné.
84. K rozporu právní úpravy s právem EU a její diskriminačnímu charakteru, městský soud v obecné rovněž konstatuje, že regulace loterií a sázek není upravena v žádném přímo aplikovatelném unijním předpise, tudíž nemůže právě řešený případ spadat pod prvně uvedenou situaci. V oblasti regulace loterií a sázek neexistuje pro Českou republiku ani žádný jiný unijní závazek, který by musela Česká republika provádět. Směrnice č. 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu, která má za cíl usnadňovat výkon svobody usazování pro poskytovatele služeb, v článku 2 odst. 2 písm. h) ze své působnosti explicitně vylučuje hazardní hry. Oblast hazardu obecně není vůbec unijním právem regulována.
85. Pro použitelnost čl. 56, jehož se žalobce dovolává, je nezbytná existence přeshraniční situace, což znamená, že cestuje 1. poskytovatel, nebo 2. příjemce, nebo 3. služba jako taková. Čl. 56 SFEU se nepoužije na situaci, jejichž všechny prvky se nacházejí jenom v jednom členském státě, viz bod 47 rozsudku Ullens de Schooten, č. C-268/15: „[s]mlouvy o FEU v oblasti svobody usazování, volného pohybu služeb a volného pohybu kapitálu se nepoužijí na situaci, jejíž všechny prvky se nacházejí pouze uvnitř jednoho členského státu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 20. března 2014, Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, C-139/12, bod 42 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 30. června 2016, Admiral Casinos & Entertainment, C-464/15, bod 21).“ Citovaná podmínka je nepochybně splněna, neboť žalobce je zahraniční právnická osoba.
86. Podle rozsudku ve věci Anomar, č. C-6/01, vnitrostátní právní úprava, která omezuje provozování hazardních nebo sázkových her na určitých místech, může představovat omezení volného pohybu služeb, nicméně podle rozhodnutí ve věci Carmen Media Group, č. C-46/08, přísluší každému členskému státu, aby posoudil, zda je v kontextu jím sledovaných legitimních cílů nezbytné zakázat úplně nebo částečně činnosti této povahy, konkrétně viz bod 46, v němž se uvádí: „[z] judikatury Soudního dvora tak vyplývá, že přísluší každému členskému státu, aby posoudil, zda je v kontextu jím sledovaných legitimních cílů nezbytné zakázat úplně nebo částečně činnosti této povahy, nebo je pouze omezit a stanovit k tomuto účelu více či méně přísné způsoby kontroly, přičemž nezbytnost a přiměřenost takto přijatých opatření musejí být posouzeny pouze s ohledem na sledované cíle a úroveň ochrany, kterou zamýšlejí dotčené vnitrostátní orgány zajistit (viz v tomto smyslu zejména výše uvedené rozsudky Läära a další, body 35 a 36; Zenatti, body 33 a 34, jakož i rozsudek ze dne 8. září 2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, C-42/07, Sb. rozh. s. I-7633, bod 58).“ (zvýrazněno soudem)
87. Ve věci Gebhard, č. C-55/94, SDEU stanovil podmínky souladnosti omezení s právem EU, kdy pod bodem 37 uvedl: „[i]t follows, however, from the Court's case-law that national measures liable to hinder or make less attractive the exercise of fundamental freedoms guaranteed by the Treaty must fulfil four conditions: they must be applied in a nondiscriminatory manner; they must be justified by imperative requirements in the general interest; they must be suitable for securing the attainment of the objective which they pursue; and

they must not go beyond what is necessary in order to attain it (see Case C- 19/92 Kraus v Land Baden-Württemberg [1993] ECR I - 1663, paragraph 32). „Z judikatury Soudního dvora však vyplývá, že vnitrostátní opatření, která mohou bránit výkonu základních svobod zaručených smlouvou nebo je učinit méně atraktivními, musí splňovat čtyři podmínky: musí být uplatňována

[1.] nediskriminačním způsobem;

[2] musí být odůvodněny naléhavými požadavky obecného zájmu;

[3] musí být vhodné k zajištění dosažení cíle, který sledují; a

[4] nesmí jít nad rámec toho co je nezbytné pro dosažení daného cíle“

88. Souladností právní úpravy s ústavním pořádkem a potažmo právem EU se zabýval Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 28/16 ze dne 14. 2. 2017. Byť přezkum byl ze strany Ústavního soudu zaměřen na ustanovení § 82, § 84 a § 123 odst. 5 zákona č. 186/2016 Sb., obecná východiska nálezu lze vztáhnout i na věc nyní projednávanou.
89. Pod body 25, 26 a 27 nálezu Ústavní soud uvádí: „*cíl napadené úpravy lze popsat následujícím způsobem: Na rozdíl od standardních (kamenných) provozoven je provozování hazardních her na internetu (obecně) podstatně hůře kontrolovatelné i nebezpečnější, a to již tím, že se k internetovým hrám při absenci účinné regulace lze připojit v podstatě odkudkoli, mohou se jich účastnit snadno i děti nebo patologičtí hráči, hry probíhají rychleji a jde v nich o vyšší částky. Nelegální hazardní hry na internetu často unikají jakémukoli zdanění, a to jak v cílové zemi, kde jsou nabízeny, tak i v zemi, odkud jsou provozovány. Tím, že nepodléhají regulaci ani zdanění, nabízejí výhodnější kurzy (výhry), pro hráče jsou atraktivní a navíc je neomezují co do věku, limitů sázek apod. - tomu mají zabránit napadená ustanovení.*- 90. *Státy proto volí patrně jediné účinné (byť nikoli dokonalé) řešení, a sice zablokování přístupu k internetovým stránkám, na nichž jsou nelegální hazardní hry nabízeny. Hazardní hry bývají provozovány ze vzdáleného zahraničí, odpovědné osoby jsou fakticky nedostižné (a nepostižitelné) a jednotlivé státy proto často postupují tak, že povinnost blokovat přístup k závadným webům ukládají poskytovatelům připojení k internetu, jejichž úkolem je efektivně, avšak pouze s vynaložením takového úsilí a nákladů, které od nich lze rozumně požadovat, zablokovat svým zákazníkům přístup k nelegálnímu hazardu na internetu.*- 91. *Ústavní soud aprobuje ty z cílů právní úpravy, kterými jsou ochrana rozpočtových zájmů státu, zamezení daňovým únikům a praní špinavých peněz. Cíle úpravy byly vymezeny i v důvodové zprávě k návrhu zákona o hazardních hrách (sněmovní tisk 578/0, 7. volební období od 2013, Zvláštní část, K § 82, dostupná na www.psp.cz, dále jen "důvodová zpráva"). Uvádí se zde, že "v současné době provozuje hazardní hry prostřednictvím internetu 8 společností, které mají povolení Ministerstva financí. Navrhovaná právní úprava umožní legální přístup na trh i dalším společnostem z ostatních zemí EU. Tím by na první pohled mohlo dojít ke zvýšení konkurence pro stávající provozovatele. Vzhledem k tomu, že zahraniční společnosti již na českém trhu podnikají, byť nelegálně, tak by dopad na stávající společnosti měl být spíše pozitivní, neboť dojde k vyrovnaní podmínek na trhu zejména v oblasti placení daní." Důvodová zpráva odkazuje na názory expertů, kteří roční daňovou ztrátu v důsledku nelegálního podnikání zahraničních provozovatelů hazardních her na internetu vyčíslili na 600 mil. Kč (podle Nejvyššího kontrolního úřadu), resp. 716 mil. Kč (analýza společnosti KPMG Česká republika, s.r.o., srov. Obecná část, oddíly 3.3 a 3.6 důvodové zprávy)." (podtrženo soudem)*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

92. V důvodové zprávě k § 82 zákona je uvedeno: „vzhledem ke skutečnosti, že nejen na vnitrostátní úrovni, ale i na úrovni mezinárodní jsou hazardní hry stavěny na okraj společenských aktivit a jsou všeobecně uznávány negativní důsledky s jejich provozováním spojené, přináší zákon možnost zamezení provozování hazardních her na internetu, k nimž nebylo uděleno povolení. Účelem opatření upraveného v tomto ustanovení je také důkladné zajištění ochrany zájmů jak legálně provozujících osob, tak účastníků hazardních her, ze strany veřejné moci, neboť u internetových her, ke kterým nebylo uděleno povolení, nelze zaručit, že naplňují požadavky stanovené tímto zákonem. Díky těmto opatřením pravomocím tak může dojít k zajištění ochrany zájmů jak legálně provozujících osob, tak účastníků hazardních her. Sekundárním doprovodným důsledkem je pak také ochrana fiskálních zájmů státu v návaznosti na zamezení daňovým únikům.“
93. Jak je zřejmé z vyjádření žalobce, Skupina 888 je globálním provozovatelem hazardních her, sám žalobce (viz bod 2 doplnění žaloby ze dne 15. 4. 2019) uvádí, že provozuje hazardní hry vzdáleným přístupem výhradně mimo území Evropské unie, přičemž je držitelem platného povolení k provozování hazardních her uděleného Gibraltarským licenčním úřadem, který žalobce také reguluje.
94. Městský soud vyšel ze zjištění, že žalobce, který disponuje cizozemským povolením k provozování hazardních her, provozoval internetové hry na území České republiky, aniž by k tomu měl, na rozdíl od jiných společností (viz bod 119 rozsudku) řádné povolení.
95. Přijatá úprava:
96. **[Ad 1] není diskriminační.** Podle ustálené judikatury SDEU platí, že pravidla rovného zacházení zakazují nejen zjevnou diskriminaci založenou na sídle společností, ale také všechny formy skryté diskriminace, které použitím jiných rozlišovacích kritérií vedou ve skutečnosti ke stejnému výsledku (obdobně viz zejména rozsudky ze dne 14. února 1995, Schumacker, C-279/93, Recueil, s. I-225, bod 26; ze dne 22. března 2007, Talotta, C-383/05, Sb. rozh. s. I-2555, bod 17, a ze dne 18. března 2010, Gielen, C-440/08, Sb. rozh. s. I-2323, bod 37). K čl. 56 SFEU SDEU v rozsudku Essent Energie Productie, č. C 91-13, uvádí: „...[v]yžaduje (článek 56 SFEU) nejen vyloučení jakékoliv diskriminace poskytovatele služeb usazeného v jiném členském státě z důvodu jeho státní příslušnosti, ale rovněž odstranění jakéhokoli omezení, i když se toto omezení použije bez rozdílu na vnitrostátní poskytovatele a na poskytovatele z jiných členských států, pokud může znemožnit, ztížit nebo učinit méně atraktivními činnosti poskytovatele usazeného v jiném členském státě, ve kterém legálně poskytuje podobné služby (viz rozsudky Komise v. Lucembursko, C-445/03, EU:C:2004:655, bod 20, a Komise v. Rakousko, C-168/04, EU:C:2006:595, bod 36).“(bod 44). (...) „[a]však vnitrostátní právní úprava oblasti, která nebyla na unijní úrovni harmonizována a která se bez rozdílu uplatňuje na všechny osoby nebo podniky vykonávající činnost na území dotyčného členského státu, může být odůvodněná i přes svůj omezující účinek na volný pohyb služeb, pokud odpovídá naléhavému důvodu obecného zájmu a tento zájem již není chráněn pravidly, kterým poskytovatel služeb podléhá v členském státě, kde je usazen, je způsobilá zaručit uskutečnění cíle, který sleduje, a nepřekračuje meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné (viz rozsudky Komise v. Lucembursko, EU:C:2004:655, bod 21; Komise v. Německo, EU:C:2006:49, bod 31, a Komise v. Rakousko, EU:C:2006:595, bod 37)“ (bod 48, zvýrazněno soudem).
97. Nová právní úprava odstranila nerovnost mezi subjekty, které provozovaly internetové hry na základě platného povolení a těmi, které tak činily, aniž by tímto povolením disponovaly, zneužívající absenci právní úpravy, právě jako žalobce. Přijetím zákona č.

186/2016 Sb., bylo podnikatelské prostředí narovnáno, nikoli zdeformováno, neboť pro všechny subjekty začaly platit shodné podmínky. Zároveň bylo stanoveno dostatečně dlouhé období (od 30. 6. 2016 do 1. 1. 2017), aby se podnikatelé mohli na změnu právní úpravy připravit.

98. **[Ad 2] byla odůvodněna naléhavými požadavky obecného zájmu.** V rozsudku Stanley International Betting a Stanleybet Malta, č. C-463-13, SDEU svěřuje vnitrostátním orgánům širokou posuzovací pravomoc k tomu, aby stanovily požadavky, které s sebou nese ochrana spotřebitele a společenského pořádku, jsou-li jinak dodrženy podmínky stanovené judikaturou Soudního dvora (viz též Digibet a Albers, C-156/13, bod 32). V rozsudku Gambelli k tomu uvádí: „[n]ejprve je třeba uvést, že pokud Soudní dvůr ve výše uvedených rozsudcích Schindler, Läära a další a Zenatti připustil, že omezení herních činností mohou být odůvodněna takovými naléhavými důvody obecného zájmu, jako je ochrana spotřebitele, předcházení podvodům a zabraňování tomu, aby občané byli naváděni k nadměrným útratám za hru, pak je ještě zapotřebí, aby omezení založená na takovýchto důvodech a na nutnosti zabránit narušování společenského pořádku byla způsobilá zaručit uskutečnění uvedených cílů v tom smyslu, že tato omezení musejí uceleně a systematicky přispívat k omezování sázkových činností.“ (bod 67)
99. Při posouzení, zda přijaté omezení sloužilo ochraně důležitého společenského zájmu, městský soud vedle judikatury SDEU (vedle již citovaných viz též Stoß and Others bod 97, 98 101 a 102, nebo Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International bod 59 nebo Digibet a Albers, C-156/13) vycházel především z principu, že „v rámci právních předpisů slučitelných se Smlouvou přísluší vnitrostátním orgánům v rámci jejich posuzovací pravomoci volba takových způsobů organizace a kontroly činností provozování a praxe hazardních nebo sázkových her,“ (viz rozsudek ve věci Carmen Media Group, bod 59 a též Anomar a další bod 88). Podle citované judikatury omezení hazardních her může být odůvodněno takovými naléhavými důvody obecného zájmu, jako jsou ochrana spotřebitele a předcházení podvodům a podněcování občanů k nadměrným výdajům za hru.
100. Naléhavý požadavek obecného zájmu městský soud spatřuje v tehdy nastalé situaci, kdy na trhu nabízely internetové hazardní hry společnosti disponující k tomu povolením a společností, které toto povolení neměly. Jinak, než sjednocením podmínek pro všechny provozovatele nebylo možno ochránit spotřebitele před možným zneužitím této situace některými společnostmi.
101. **[Ad 3] k zajištění dosažení sledovaného cíle byla vhodná.** V rozsudku HIT a HIT LARIX č. C-176/11 SDEU říká: „[p]řiměřenost, tedy být způsobilá zaručit uskutečnění sledovaného cíle a nepřekračovat meze toho, co je nezbytné pro jeho dosažení. Kromě toho je v tomto kontextu třeba připomenout, že vnitrostátní právní předpisy jsou k tomu, aby zaručily uskutečnění dovolávaného cíle, způsobilé pouze tehdy, pokud opravdu odpovídají snaze dosáhnout jej soudržným a systematickým způsobem. Tato omezení musejí být v každém případě uplatňována nediskriminujícím způsobem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. září 2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, C-42/07, body 59 až 61, jakož i citovaná judikatura).“ Přičemž pojem „soudržný a systematický způsob“ dále SDEU vysvětluje v rozsudku Admiral Casinos č. C 465-15 a to pod bodem 34 takto: „[z] vlastního použití slovního spojení „soudržným a systematickým způsobem“ přitom vyplývá, že dotyčná právní úprava musí odpovídat cíli omezení herních příležitostí a potírání kriminality spojené s těmito hrami nejen v době jejího přijetí, ale rovněž po jejím přijetí.“ (viz též bod 56 rozsudku ve věci Pfleger a další č. C-390/12).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

102. Z důvodové správy k § 7 zákona č. 186/2016 Sb., vyplývá, že „hazardní hry výslovně upravené novou právní úpravou je však možné provozovat pouze na základě povolení nebo ohlášení podle podmínek stanovených tímto zákonem. Jak již bylo zmiňováno výše, širokou a odbornou veřejností jsou hazardní hry vnímány jako jev postavený na okraj současné společnosti, se kterým je spojena celá řada negativních skutečností, a proto tato oblast vyžaduje veřejnoprávní regulaci.
103. V případě hazardních her, které podléhají veřejnoprávní regulaci, je podstatným rysem zaručení rovných podmínek a rovné možnosti výhry všem účastníkům hazardní hry (tzn. například nesmí být zvýhodněná žádná skupina účastníků hazardní hry). Není-li tato náležitost splněna, je provozování takovéto hazardní hry zakázáno.“
104. Dosažení uvedených cílů nebylo možné jinak, než přijetím sjednocující právní úpravy, přičemž zavedení jednotného povolení pro všechny subjekty bylo vhodným a zároveň nediskriminačním nástrojem.
105. **[Ad 4] byla přiměřená.** SDEU v bodě 52 rozsudku ve věci Pfleger a další (C-390/12, EU:C:2014:281), rozhodl, že vnitrostátní soud musí provést celkové posouzení okolností, za kterých byla omezující právní úprava přijata a uplatňována. Podle bodu 32: „posouzení proporcionality se nemůže omezit na analýzu situace, která existovala v době přijetí dotyčné právní úpravy, ale že toto posouzení musí rovněž vzít v úvahu fázi – nutně následnou – kterou je provádění této právní úpravy.“
106. Obdobně se vyjadřuje v již citovaném rozsudku Admiral Casinos, v němž uvádí: „je třeba konstatovat, že při posuzování proporcionality musí být přístup předkládajícího soudu nikoliv statický, nýbrž dynamický v tom smyslu, že musí vzít v úvahu vývoj okolností, ke kterému došlo po přijetí uvedené právní úpravy. Při posuzování proporcionality vnitrostátní restriktivní právní úpravy v oblasti hazardních her je třeba se opřít nejen o cíl této právní úpravy v době jejího přijetí, ale i o účinky uvedené právní úpravy posuzované po jejím přijetí.“ (bod 36 a 37).
107. Analýzu společenského vývoje před přijetím právní úpravy provedl již Ústavní soud ve shora citovaném nálezu sp. zn. Pl. ÚS 28/16 ze dne 14. 2. 2017. Z důvodové zprávy k § 73 zákona vyplývá, že „zákon umožňuje prostřednictvím internetu provozovat všechny druhy hazardních her upravených zákonem v ust. 3 odst. 2 písm. a) až f), nevylučuje-li to samotná povaha provozování těchto hazardních her dálkovým přístupem prostřednictvím internetu, avšak musí být splněny a zachovány všechny požadavky a podmínky stanovené zákonem s přiměřeným použitím v určitých případech.“
108. Je zjevné, že situace před přijetím právní úpravy byla z hlediska zejména ochrany spotřebitelů před rizikovým hraním a rozvoji závislostí zcela nedostatečná, přijatá právní úprava i nadále umožňovala hraní internetových her, zavedla však jednotnou regulaci pro všechny subjekty, které takové hry na internetu nabízely.
109. Součástí druhé žalobní námitky žalobce učinil tvrzení, že získat základní povolení bylo v rozhodné době nemožné a pokud by žalobce přerušil svou činnost k 1. 1. 2017, byl by diskriminován oproti domácím provozovatelům, kteří činnost přerušit nemuseli.
110. Městský soud předně konstatuje, že ani žalobcem tvrzená okolnost by ho nemohla vyvinut ze spáchání přestupku.
111. Předně je třeba konstatovat, že prováděcí vyhláška podle § 133 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., kterou měl být určen rozsah technických parametrů pro zařízení, jejichž prostřednictvím jsou hazardní hry provozovány, požadavků na ochranu a uchovávání herních a

finančních dat a jejich technické parametry, vydána nebyla, byl však vydán Standard Ministerstva financí k provozování hazardních her podle zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách ze dne 21. 12. 2016.

112. Podmínky pro udělení základního povolení podle § 85 a násl. nerozlišovaly mezi tuzemským a zahraničním žadatelem, s výjimkou § 91 odst. 4 zákona, který ovšem pouze konkretizoval, jakým způsobem mají zahraniční subjekty (nepodléhající pravomoci orgánů finanční správy ČR) prokazovat svou bezdlužnost.
113. Předchozí právní úprava nebyla aplikovatelná na zahraniční provozovatele, zatímco provozovatelé tuzemští již předtím museli splňovat poměrně přísné podmínky vyplývající z předchozí právní úpravy pro vydání povolení. Zahraniční provozovatelé tedy profitovali z absence jednotné právní úpravy. Z tohoto důvodu také nebylo možno postupovat tak, aby povolení českých provozovatelů k datu nabytí účinnosti zákona o hazardních hrách byla ukončena, a všichni provozovatelé by byli nuceni požádat o vydání základního povolení podle nové právní úpravy nově. Postavení žalobce je možné přirovnat k postavení subjektu, který se rozhodl podnikat v oblasti hazardních her nově. Nepochybně také tento subjekt bude z hlediska stále klientely v konkurenční nevýhodě oproti subjektům na tomto trhu již déle podnikajícím, to však nelze pokládat za diskriminační. Žalobcem zmiňovaný rozsudek SDEU ve věci C-463/13 Stanley International Betting není v projednávané věci přílehlavý
114. K obdobnému závěru dospěl Městský soud v Praze ve shora uvedeném rozsudku ze dne 18. 12. 2020, č. j. 14 Af 50/2019-77. Městský soud v tomto rozsudku uvádí: „[p]okud žalobce poukazuje na nepřijetí prováděcí legislativy, opakuje v první řadě soud, že tyto jeho námitky nelze hodnotit jinak než jako námitky hypotetické. Dále soud uvádí, že souhlasí se žalobcem, že prováděcí předpisy měly být přijaty ve formě vyhlášek, neboť § 133 odst. 1 zákona o hazardních hrách jednoznačně normoval, že ministerstvo stanoví vyhláškou blíže specifikované podrobnosti vztahující se k provozování hazardních her. Jakkoli tedy nelze hodnotit za správné, že žalovaný v tomto smyslu nepostupoval, respektive všechny předvídané vyhlášky nevydal v této formě do nabytí účinnosti předmětného zákona, považuje soud za zásadní, že zákonem dané parametry určil ve Standardu Ministerstva financí. Takto žalovaný stanovil nezbytná kritéria pro získání povolení, které byly potenciálním zájemcům o jeho získání známy, a nebylo tedy absolutně zamezeno jeho získání. Pokud by tedy žalobce nerezignoval na možnost získání licence k provozování internetové hazardní hry, byl k 1. 1. 2017 seznámen s tím, jak postupovat, aby předmětné povolení získal. Jakkoli tedy žalovaný nedodržel z hlediska formy § 133 odst. 1 zákona o hazardních hrách, nezpůsobil svoji pasivitou nemožnost získání dotčeného povolení. Naopak jak vyplývá z textu rozhodnutí správního orgánu I. stupně, na základě předmětného standardu bylo až do doby vydání dotčené vyhlášky vydáno bezpočet základních povolení k provozování hazardních her. Žalobce tudíž mohl minimálně k 1. 1. 2017 požádat o předmětné povolení, a pokud tak k tomuto datu ani následně neučinil, nemůže se nyní v rámci řízení o uložení pokuty dovolávat problematických aspektů souvisejících se získáním povolením, o které ani nepožádal. Uvedené také působí nedůvodnost jeho námitky, že nepřijetí předmětných vyhlášek mohlo vést ke zneužití správního uvážení a svévoli žalovaného. K uvedené svévoli a správnímu uvážení mohlo i dle vyjádření žalobce dojít leda v rámci řízení o získání povolení k provozování hazardní hry, což však nebylo předmětem nyní přezkoumávaného řízení.
115. Ze stejných důvodů, které byly již výše uvedeny, pak soud nepovažuje za relevantní námitku žalobce, že k 1. 1. 2017 fakticky nebylo možné získat dokument o odborném posouzení a osvědčení provozuschopnosti, který byl povinnou přílohou žádosti o povolení, takže nebylo

možno získat ani samotné povolení. I zde platí, že pokud žalobce fakticky nepožádal o vydání povolení, jsou tyto jeho námitky hypotetické, neboť nelze ověřit, zdali by skutečně nemohl předmětný dokument získat již před nabytím účinnosti zákona o hazardních hrách. A soud považuje za zásadní, že žalobce o získání tohoto dokumentu neusiloval ani na počátku roku 2017 (respektive netvrdí opak), přestože i z tvrzení žalobce vyplývá, že v tomto období již bylo možno tento dokument získat a na základě něho následně obdržet licenci k provozování hazardní hry. Jak vyplývá z napadených rozhodnutí, osoby pověřené k vydání dokumentu o odborném posouzení a osvědčení provozuschopnosti byly zveřejněny ještě v roce 2016, tedy před nabytím účinnosti zákona, přičemž dle soudu nelze zpochybňovat, že na počátku roku 2017 již svou činnost vykonávaly. Navíc sám žalobce uvádí, že jinému zahraničnímu provozovateli internetových her bylo již ke dni 28. 1. 2017 vydáno povolení dle zákona o hazardních hrách, což dle soudu zeslabuje argumentaci žalobce, že jemu samotnému nemohlo být toto povolení do počátku vytýkaného jednání (10. 2. 2017) vydáno. Polemiku žalobce, že ve zmiňovaném případě bylo řízení o vydání povolení snazší, soud opět považuje za hypotetickou.

116. *I s ohledem na výše uvedené pak soud neshledal důvodnou žalobcovu námitku ohledně nedostatečně dlouhého přechodného období, které by zahraničním provozovatelům umožnilo se nové právní úpravě přizpůsobit. Soud považuje dobu od 15. 6. 2016, kdy vstoupil v platnost zákon o hazardních hrách, do dne 10. 2. 2017, který je ve výroku napadených rozhodnutí označen za počátek protiprávního jednání žalobce, resp. 16. 5. 2017, kdy žalobce stále páchal protiprávní jednání, za dostatečně dlouhou pro to, aby žalobce mohl dát do souladu svoji aktivitu s právě platnými právními předpisy. Pokud tak neučinil, musel být srozuměn s tím, že může být postižen za spáchání správního deliktu, o čemž byl ostatně vyrozuměn již dne 11. 1. 2017. (...)*
117. *Soud tudíž uzavírá, že žalobce byl již ke dni 1. 1. 2017 povinen provozovat hazardní hru výhradně na základě získaného povolení, přičemž do této doby i poté mohl o povolení požádat. Jestliže tak neučinil, lze z této jeho pasivity dovozovat, že o získání povolení nikdy relevantně neusiloval a v nyní posuzovaném období provozoval hazardní hru na internetu v rozporu s platnými právními předpisy. A ostatně i z opakovaných tvrzení žalobce vyplývá, že byl srozuměn s tím, že provozuje hazardní internetovou hru bez povolení, když získání povolení k jejímu provozu považoval za nemožné či diskriminační. Toto jeho subjektivní přesvědčení jej však nikterak nemohlo zbavit povinnosti provozovat hazardní hru lada s povolením státního orgánu, což však zjevně nedodržel.“ (bod 78 až 81 rozsudku). Městský soud v Praze se s citovanou argumentací plně ztotožňuje.*
118. *Rovněž druhá žalobní námitka důvodná není.*
119. **Ve třetí žalobní námitce** žalobce brojí proti vymezení skutkového stavu.
120. *Podle § 93 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, jímž se vydání prvostupňového rozhodnutí řídilo, musí výroková část rozhodnutí o přestupku obsahovat popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání; podle písm. b) citovaného ustanovení pak výroková část takového rozhodnutí musí obsahovat právní kvalifikaci skutku. Rovněž z ustálené judikatury správních soudů plyne, že při rozhodování správních deliktů musí být jak řádný popis skutku, tak i jeho právní kvalifikace součástí výroku správního rozhodnutí. Lze poukázat zejména na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 - 73, podle něhož je podstatné, aby výrok rozhodnutí obsahoval „popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je potřeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s*

jiným“. Nejvyšší správní soud i v pozdější judikatuře opakovaně konstatuje, že smyslem přesného vymezení skutku ve výroku rozhodnutí, kterým je obviněný uznán vinným ze spáchání správního deliktu, je, aby jeho jednání nebylo zaměnitelné s jiným jednáním (srov. rozsudky ze dne 8. 1. 2015, č. j. 9 As 214/2014 - 48, či ze dne 25. 6. 2015, č. j. 9 As 290/2014 - 53). Z judikatury přitom vyplývá, že řádně formulovaný výrok – v něm na prvním místě konkrétní popis skutku – je zcela nezastupitelnou částí rozhodnutí.

121. Pokud jde o dobu spáchání přestupku, z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že počátek doby, kdy byl přestupek spáchán, byl stanoven na den 9. 1. 2017, což je den, kdy se zaměstnanec ministerstva zaregistroval na internetové stránce 888.casino.com a obdržel uvítací zprávu a informaci o získání bonusu. Tedy již od tohoto dne bylo možné internetové hry hrát. Stanovená doba pak byla ukončena sdělením žalobce ze dne 25. 1. 2017, že služby 888 nebudou hráčům s bydlištěm v České republice nadále nabízeny a účet zaměstnance bude ke dni 30. 1. 2017 uzavřen. Časové rozmezí 9. 1. 2017 až 30. 1. 2017, žalovaný, respektive správní orgán prvního stupně stanovil zcela v souladu s provedeným dokazováním.
122. Pokud jde o absenci omezení při zakládání hráčského účtu, provedeným dokazováním bylo prokázáno, že zaměstnanec žalobce se zaregistroval na internetové stránce 888.casino a po provedení vkladu se mohl účastnit nabízených internetových her, což učinil a také obdržel výhru. Skutečnosti týkající se omezení při zakládání hráčského účtu či posouzení možnosti registrace osob, které mají bydliště na území České republiky, byla tedy prokázána.
123. Na uvedené internetové stránce bylo možno se zaregistrovat k hazardní hře z České republiky, prostřednictvím této internetové stránky bylo rovněž možno provést vklad na uživatelské konto, a hry se bylo možno účastnit. Obrat „bez jakéhokoli omezení“ městský soud pokládá za popis reálné situace, kdy k hazardní hře se bylo možno připojit bez jakéhokoli omezení, a to i pro osobu z České republiky, přestože žalobce nedisponoval potřebným povolením.
124. Pokud jde o registraci osob, které mají bydliště v České republice, pro ověření této skutečnosti bylo dle soudu dostačující, že se zaměstnanec žalovaného zaregistroval. Nad rámec toho bylo zjištěno, že stránky lákaly k hazardní hře v českém jazyce a tato hra byla zaměstnancem žalovaného, jakožto osobě s bydlištěm na území České republiky, bez dalšího umožněna, a to včetně toho, že na základě vyhodnocení jednotlivých sázek byly této osobě přičteny peněžní prostředky na uživatelské konto.
125. Skutek, jak byl popsán ve výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, zcela jasně a zřetelně vystihuje skutkový stav zjištěný provedeným dokazováním a to zejména z obsahu e-mailové komunikace mezi zaměstnancem žalovaného a žalobcem a snímků obrazovky nabízeních hry.
126. Ani třetí žalobní námitce městský soud nepřisvědčil.
127. **Ve čtvrté žalobní námitce** žalobce namítá rozpor v právní kvalifikaci deliktního jednání.
128. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo žalobci kladeno za vinu, že „*provozoval (...) kurzovou sázku podle § 3 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách a živou hru podle § 3 odst. 2 písm. f) zákona...*“. Výrok napadeného rozhodnutí zní: „*Rozklad podle ustanovení §152 odst. 6 písm. b) správního řádu zamítám a rozhodnutí č. j. MF-26962/2017/34-22 ze dne 31. července 2018 potvrzuji.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí je na straně 2-3 (pátý odstavec napadeného rozhodnutí) uvedeno: „Nejdříve vybral živou hru podle ustanovení § 3 odst. 2 písm. f) zákona o hazardních hrách, a sice karetní hru Classic Blac Jack.“ Na straně 24 rozhodnutí je pak uvedeno: „(...) realizovalo ministerstvo sázky u druhu hazardní hry, který odpovídá ustanovení §3 odst. 2 písm. e) zákona – o hazardních hrách – technická hra...“

129. Podle § 90 odst. 5 správního řádu, neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Jestliže odvolací správní orgán změni nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.
130. Podle § 70 správního řádu, opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.
131. Pro posouzení čtvrté žalobní námitky je podstatné, že v oznámení o zahájení řízení bylo protiprávní jednání žalobce popsáno a kvalifikováno jako provozování kursově sázky podle § 3 odst. 2 písm. b) zákona a živé hry podle § 3 odst. 2 písm. f) zákona. Tímto jednáním byl žalobce prvostupňovým rozhodnutím uznán vinným a žalovaný jako nadřízený orgán postupem podle citovaného § 90 odst. 5 správního řádu toto rozhodnutí potvrdil. V rozsudku ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009 – 541, Nejvyšší správní soud uvedl: „[p]ředmět řízení musí být v oznámení o zahájení řízení identifikován dostatečně určitě tak, aby účastníkovi řízení bylo zřejmé, jaké jeho jednání bude posuzováno, a aby bylo zaručeno jeho právo účinně se v daném řízení hájit.“ Požadavek kladený na správní orgány byl v řízení naplněn. Písařská chyba v odůvodnění rozkladového rozhodnutí, neodůvodňuje závěr o jeho nezákonnosti. Bylo by jistě vhodné, aby žalovaný postupem dle § 70 správního řádu chybu opravil, avšak městský soud konstatuje, že čtvrtá žalobní námitka důvodná není.
132. **V páté žalobní námitce** žalobce namítá rozpor s kontrolním řádem. Obdobnou námitku již plně vypořádal čtrnáctý senát zdejšího soudu ve shora citovaném rozsudku a s jeho argumentací se soud ve věci nyní projednáváné plně ztotožňuje. V uvedeném rozsudku se uvádí: „[k]ontrolní řád upravuje výkon veřejnoprávní činnosti spočívající v kontrole subjektů blíže vymezených v § 1 odst. 1 kontrolního řádu. Uvedené však nikterak nezavazuje správní orgány, aby veškeré důkazy potřebné pro prokázání viny pachatele správního deliktu (přestupku) získaly v rámci prováděné kontroly dle kontrolního řádu. Povinností správních orgánů rozhodujících ve správním trestání je v první řadě zjistit stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti (viz § 3 správního řádu), přičemž za účelem zjištění stavu věci správní orgán opatřuje podklady pro vydání rozhodnutí a provádí důkazy použitím důkazních prostředků. Podklady pro vydání rozhodnutí pak mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé (§ 50 odst. 1 správního řádu). Podkladem přitom může být (zjednodušeně řečeno) prakticky cokoli, co má určitou vypovídací hodnotu, může přispět ke zjištění stavu věci a bylo získáno v souladu se zákonem (srov. § 51 odst. 1 správního řádu).“
133. Dle uvedené zásady postupoval žalovaný v nyní vedeném řízení, kdy v rámci dokazování opakovaně provedl především důkaz ohledáním dle § 54 správního řádu za účelem zjištění fungování hazardní hry provozované žalobcem. Zjištěné skutečnosti pak zaznamenal mimo jiné

do úředních záznamů, které provedl jako důkaz listinou dne 7. 9. 2017. Dle soudu přitom nebylo povinností žalovaného získat předmětné informace pouze a jedině v rámci kontrolní činnosti provedené dle kontrolního řádu. Pro posouzení zákonnosti napadených rozhodnutí je klíčové, že tyto důkazy byly získány v souladu se správním řádem. A za této situace nejsou důvodné námitky žalobce, že žalovaný nedodržel pravidla stanovená v § 5 kontrolního řádu. Jestliže žalovaný dle kontrolního řádu nepostupoval, nebylo jeho povinností dodržet pravidla stanovená v tomto zákoně.

134. Soud zdůrazňuje, že správní orgány měly možnost provést předmětné úkony dle § 138 správního řádu, dle kterého před zahájením řízení lze z moci úřední zajistit důkaz, je-li důvodná obava, že později jej nebude možno provést vůbec nebo jen s velkými obtížemi, a jestliže lze důvodně předpokládat, že provedení tohoto důkazu může podstatně ovlivnit řešení otázky, která bude předmětem rozhodování. Obě tyto podmínky byly dle soudu v daném řízení splněny, neboť se podává, že po zahájení řízení by žalobce nejspíše provoz předmětných hazardních her ukončil a správní orgány by se tak ocitly v důkazní nouzi. Provedení těchto důkazů pak bylo klíčové pro prokázání viny žalobce, neboť jednoznačně dokládaly, že se český občan mohl na stránkách provozovaných žalobcem zúčastnit hazardní hry.
135. Soud nepovažuje za případný žalobcův odkaz na § 119 zákona o hazardních hrách. Předmětem tohoto ustanovení je stanovení oprávnění osoby pověřené dozorujícím orgánem vstoupit do prostor, kde by mohlo docházet k porušování tohoto zákona, a to včetně možnosti zjednání přístupu do těchto prostor, eventuálně i za použití síly. Toto ustanovení však nikterak nezavazuje dozorující správní orgán, aby byl povinen též při získávání důkazů v internetovém prostředí postupovat pouze a jedině dle kontrolního řádu při obstarávání důkazů, které mají být použity v řízení o uložení správního deliktu (přestupku).
136. K námitce žalobce, že žalovaný nesplnil ani při postupu dle správního řádu své oznamovací povinnosti, soud předně připomíná, že dle § 65 odst. 1 soudního řádu správního platí, že kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Na první pohled je tedy patrné, že pro úspěch žaloby proti správnímu rozhodnutí dle § 65 a násl. soudního řádu správního je nutno nejen tvrdit, ale následně i prokázat, že žalobce byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv. Ne každé procesní pochybení správního orgánu je tak důvodem ke zrušení jeho rozhodnutí, ale takovým důvodem je pouze podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [viz též § 76 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního]. Nejvyšší správní soud setrvale judikuje, že o vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nejedná, pokud lze dovodit, že by výrok rozhodnutí byl stejný i za situace, kdyby k vadě řízení vůbec nedošlo (viz např. rozsudky ze dne 8. 3. 2007, č. j. 8 Afs 102/2005 - 65, ze dne 14. 7. 2008, č. j. 8 Afs 70/2007 - 102, nebo ze dne 19. 12. 2014, č. j. 8 Afs 78/2012 - 45).“
137. Pro posouzení dané námitky je tudíž zásadní, zda žalobce byl zkrácen na svých právech. Soud však shledal, že tomu tak není. Žalobce se nejpozději dne 21. 7. 2017 seznámil s obsahem spisového materiálu a zároveň převzal kopii kompletního spisového materiálu. S provedenými úkony žalovaného byl pak žalobce seznámen také dne 7. 9. 2017, kdy byly provedeny důkazy mimo ústní jednání podle ustanovení § 18, § 51, § 53 až § 56 správního řádu, kterého se účastnil právní zástupce žalobce. Žalobce byl tedy ještě před vydáním prvostupňového rozhodnutí opakovaně seznámen s provedenými úkony správního orgánu, včetně skutečností, které byly

správním orgánem doposud v řízení zjištěny. A na tyto mohl v dostatečné míře reagovat, což také učinil v obsáhlém vyjádření ze dne 7. 9. 2017. A obdobné námitky mohl vznést a vznesl v podaném odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Uvedené dle soudu ilustruje, že nemohlo dojít k žádnému přímému zkrácení žalobcových práv, neboť smyslem oznamovací povinnosti dle ustanovení § 54 i dle § 138 správního řádu, na které odkazoval žalobce, je především poskytnout žalobci možnost seznámit se s postupem správního orgánu a umožnit mu na tento postup procesně relevantním způsobem reagovat. Jakkoli tedy soud uznává, že o zajištění důkazu před zahájením řízení je nutno vydat usnesení, porušení této povinnosti dle soudu nezpůsobuje zásadní vadu řízení, pro kterou by bylo na místě zrušit žalobou napadené rozhodnutí. A soud doplňuje, že totožné platí o provedení důkazu ohledáním: i zde je třeba vydat usnesení, které se oznamuje vlastníku, uživateli, resp. tomu, kdo má věc u sebe, a tyto osoby mají právo se proti usnesení odvolat; odvolání proti tomuto usnesení však nemá podle § 76 odst. 5 odkladný účinek.

138. *V této souvislosti soud také podotýká, že ve shora uvedeném smyslu byla žalobci zachována též totožná práva jako v případě, kdy by byla ze strany žalovaného provedena kontrola dle kontrolního řádu. Proti této kontrole by sice žalobce mohl podat námitky, lze však stěží očekávat, že by předmětem těchto námitek byly jiné skutečnosti, než které žalobce vznesl ve vyjádření ze dne 7. 9. 2017, kdy ostatně ani žalobce neuvádí konkrétní skutečnosti, které by takto mohl vznést proti kontrolnímu protokolu, a které následně již v průběhu řízení vznést nemohl. A jak již soud konstatoval, s obsahem „kontrolních zjištění“ byl žalobce před vydáním prvostupňového rozhodnutí opakovaně seznámen.“*

139. *Pátá žalobní námitka důvodná není.*

140. **V šesté žalobní námitce** žalobce brojí proti uložené sankci.

141. *Podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona 186/2012 Sb. ve znění účinném do 30. 6. 2017, za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta do 50 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle písmene a), b), c), d), e), f), n) nebo r).*

142. *Právní úprava pozdější, provedená zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích stanovila, že za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 50 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene a), b), c), d), e), f), n) nebo r). Maximální výše uložené sankce se nezměnila.*

143. *Městský soud se ztotožňuje s právní úvahou provedenou žalovaným a zejména s právním názorem, který ve skutkově obdobné věci vyslovil Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 18. 12. 2020, č. j. 14Af 50/2019-77, zde městský soud uvedl: „[p]ovinnost stanovená v § 27 odst. 1 ve spojení s § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 písm. d) zákona o hazardních hrách ve znění účinném do 30. 6. 2017, tj. v době spáchání skutku, zůstala i v době rozhodování zachována. Skutková podstata správního deliktu podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, platná ke dni spáchání správního deliktu, pak byla vtělena do skutkové podstaty zakotvené v § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, ve znění účinného od 1. 7. 2017, takže k zániku protiprávnosti nedošlo (došlo pouze k úpravě označení protiprávního jednání, kdy byl pojem správní delikt nahrazen termínem přestupek). Výše možné sankce také zůstala zachována, kdy dle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách, ve znění platném do 30. 6. 2017, byl předmětný správní delikt postižitelný pokutou až do výše 50 000 000 Kč a zákon o hazardních hrách účinný od 1. 7. 2017 stanovil v § 123 odst. 7 písm. a) citovaného zákona možnost uložit za přestupek sankci pokuty až do výše 50 000 000 Kč. K žádným zásadním změnám ve vymezení protiprávnosti jednání tak nedošlo a rovněž horní hranice sazby pokuty zůstala*

zachována. V nové právní úpravě (ve smyslu účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky) byla pouze pro žalobce příznivěji zakotvena možnost upustit od uložení správního trestu nebo udělit správní trest ve formě napomenutí. Za této situace soud musí korigovat závěry žalovaného, že by pozdější právní úprava zákona o hazardních hrách, ve spojení se zákonem o odpovědnosti za přestupky, nebyla pro žalobce příznivější. Pokud mohlo být dle nové právní úpravy upuštěno od uložení správního trestu nebo udělen správní trest ve formě napomenutí, zajisté byla tato nová právní úprava jako celek pro žalobce příznivější.“

144. *Pro hodnocení zákonnosti napadeného rozhodnutí jako celku je však zásadní, že provedená novelizace zákona o hazardních hrách žádné zásadní změny v hodnocení protiprávnosti žalobcova jednání nepřinesla a též výše pokuty zůstala zachována, protože by se nejevilo důvodným, aby pouze z výše uvedeného důvodu soud přistoupil k derogaci žalobou napadených rozhodnutí. Obzvláště pokud žalovaný při určení výše sankce nepostupoval v rozporu s pravidly danými zákonem o odpovědnosti za přestupky (viz dále) a na základě jeho úvah nebylo vůbec na místě uložit trest ve formě napomenutí či upustit od uložení pokuty. Derogace napadených rozhodnutí z tohoto důvodu by byla pouze formalistickým úkonem soudu, který by neměl žádný reálný dopad na právo žalobce, pouze by prodloužil délku správního řízení.“* Městský soud v nyní projednávané věci neshledal žádné okolnosti, pro které by bylo namístě se od citovaných závěrů odchýlit.
145. Napadenému rozhodnutí není z hlediska podmínek pro uložení pokuty co vytknout. Správní orgán prvního stupně při určení druhu a výměry pokuty hodnotilo kritéria uvedená v § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky a dospěl k závěru, že význam zájmu chráněného zákonem o hazardních hrách spočívá v řádném provozování hazardní hry způsobem, který je souladný, jak se zákonem o hazardních hrách, tak i s příslušnými podmínkami uvedenými v základním povolení a schváleným herním plánem. Hraní internetových hazardních her může mít pro jednotlivce nebo rodinu, a tím i pro celou společnost, vážné ekonomické a sociální dopady. Je ve veřejném zájmu, aby stát v rámci zajištění generální prevence problémového hráčství, ochrany nezletilých osob, ochrany spotřebitelů, ochrany zdraví a ochrany před kriminální činností, stanovil tomu odpovídající cíle své politiky v oblasti hazardních her.
146. Pokud jde o závažnost přestupku, správní orgán spatřoval nebezpečnost jednání žalobce v tom, že na rozdíl od standardních (kamenných) provozoven je provozování hazardních her na internetu podstatně hůře kontrolovatelné a tím i nebezpečnější, a to již tím, že se k internetovým hrám při absenci účinné regulace lze připojit odkudkoliv, mohou se jich účastnit snadno i děti nebo patologičtí hráči, hry probíhají rychleji a jde v nich o vyšší částky.
147. Pokud jde o hodnocení závažnosti správního deliktu, soud se plně ztotožňuje se žalovaným, že tuto lze v případě provozování nelegální internetové hazardní hry označit za vysokou. Žalobce provozoval internetovou hazardní hru, aniž by disponoval platným povolením, ke hře se mohli, jak správně žalovaný uvádí, připojit i děti nebo patologičtí hráči, a hry probíhaly rychleji a hráč mohl rychleji prohrát vyšší peněžní částky.
148. Městský soud tedy konstatuje, že správní orgány náležitě posoudily závažnost spáchaného protiprávního jednání a toto hodnocení závažnosti správně zohlednily při určení výše uložené pokuty.
149. Pokud jde o následek a rozsah deliktu, žalovaný v prvoinstančním rozhodnutí uvedl, že je značný jednak kvůli neexistenci hranic internetu, neboť účinek přestupkového jednání

působí na celém území České republiky, a jednak kvůli samotné nabídce značně vysokého počtu jednotlivých nelegálních internetových her, přičemž počet hráčů je prakticky neomezený a stejně tak neomezená je i doba hraní. Rozsah následku správního deliktu tak exponenciálně roste a spolu s ním se zvyšuje i riziko výskytu sociálně patologických jevů spojených s provozováním hazardních her.

150. Jak uvedl městský soud v citovaném rozsudku ze dne 18. 12. 2020, č. j. 14Af 50/2019-77, „[s]oučástí skutkové podstaty obrožovacích deliktů není následek v podobě zasažení do zákonem chráněných zájmů, nýbrž postačí pouhé jejich ohrožení. Ohrožovací následek tak v podstatě znamená vyvolání stavu, který představuje pro objekt přestupku (tedy pro určitý zájem společnosti chráněný zákonem) hrozbu jeho poruchy neboli stav nebezpečí. Objektem předmětného přestupku je zájem na tom, aby hazardní hry v prostředí internetu provozovaly pouze subjekty s platným povolením tak, aby mohly být lépe kontrolovány ze strany orgánů veřejné moci a hry provozovaly na základě schváleného herního plánu.“
151. V nyní projednávané věci se městský soud plně ztotožňuje se závěry čtrnáctého senátu, a sice že: „v dané věci byl tento zájem zjevně přímo porušen a nikoli ohrožen, neboť žalobce provozoval internetovou hazardní hru bez platného povolení. Tomu ostatně svědčí také skutečnost, že pracovník žalovaného se mohl snadno zaregistrovat k hazardní hře provozované žalobcem a této se také zúčastnit. Nedošlo tedy k pouhému ohrožení zájmu sledovaného právní úpravou, nýbrž k jeho porušení. A formulace odůvodnění nyní napadených rozhodnutí dle soudu nesvědčí opačnému závěru, a to ani v částech, v nichž se žalovaný obecně vyjadřoval k závažnosti žalobcova protiprávního jednání a jeho následkům“.
152. Žalobce rovněž namítl, že nabízené druhy hazardních her (např. Live Casino, Card & Table Games, Slots, Sant 'a Super Slots, Jack 's Plot, Gods of Gold) nebyly nelegálními internetovými hrami. K tomu městský soud konstatuje, že nepochybně nelegální byly, neboť je žalobce na svých stránkách nabízel, aniž měl k jejich provozování povolení.
153. Pokud jde o způsob spáchání přestupku, správní orgán konstatoval, že přestupek spočíval v aktivním konání žalobce. Žalobce namítá, že žalovaný takto porušil zásadu zákazu dvojího přičítání, neboť znak skutkové podstaty vytýkaného deliktu zohlednil k tíži žalobce i při stanovení výše pokuty.
154. Podle zásady zákazu dvojího přičítání platí, že k okolnosti, která je zákonným znakem trestného činu, nelze přihlídnout jako k okolnosti polehčující nebo přitěžující při ukládání sankce. Nelze jednu a tutéž skutečnost, která v posuzované věci je dána v intenzitě nezbytné pro naplnění určitého zákonného znaku skutkové podstaty konkrétního porušení právní povinnosti, současně hodnotit jako okolnost obecně polehčující či obecně přitěžující.
155. K porušení uvedené zásady v projednávané věci nedošlo. Přestupku, který je žalobci kladen za vinu se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru. K porušení právní normy může dojít buď komisivním jednáním - konáním (jedinec se choval, jak neměl) nebo omisivním jednáním - nekonáním. Je zřejmé, že provozovat hazardní hru lze jen jednáním - konáním, tedy komisivně, avšak povaha tohoto jednání, může být různorodá, žalobce mohl pouze provozovat internetové stránky umožňující hrát hazardní hry a skutková podstata přestupku by byla naplněna, nebo mohl a také tak činit, na těchto internetových stránkách vybízet ke hře, „lákat“ hráče na vstupní bonusy a atraktivní výhry, tedy aktivním jednáním pobízet hráče a povzbuzovat jejich „hráčskou vášeň“. Právě na toto povzbuzování a lákání hráčů mířil správní orgán prvního

stupně, když při stanovení výše pokuty použil slovo „aktivně“, porušení zásady dvojího přičítání se tím však nedopustil.

156. Žalobce dále namítl, že byl potrestán za jednání, kterého se dopustila jiná osoba, konkrétně společnost Cassava Enterprises (Gibraltar) Limited.
157. K tomu městský soud konstatuje, že z rozsudku ze dne 18. 2. 2022, č. j. 8Af 12/2019-139, se podává, že společnosti Cassava Enterprises (Gibraltar) Limited byla uložena pokuta za spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. a) zákona č. 186/2016 Sb. spočívajícího v zákazu provozovat hazardní hru v rozporu s § 7 odst. 2 písm. e) tohoto zákona, kterého se účastník dopustil tím, že na internetové stránce 888 casino.com, prokazatelně nejméně od 9. 1. 2017 do 30. 1. 2017 provozoval hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 186/2016 Sb. uvedenou pod obchodním názvem 888 casino, jmenovitě kursovou sázku podle § 3 odst. 2 písm. b) zákona a živou hru podle § 3 odst. 2 písm. f) zákona č. 186/2016 Sb. a to tím, že vykonával některé z činností uvedených v ustanovení § 5 zákona, konkrétně poskytoval služby v oblasti zpracování transakcí pro hazardní hru 888casino, zejména vyplácel peněžní prostředky (výhry). Společnost Cassava po celou dobu správního řízení i v řízení před soudem setrvala na tvrzení, že provozovatelem hazardní hry byla společnost Virtual Digital Services Limited, která zaplatila i daň z hazardu. Společnost Cassava se podílela na výkonu činnosti uvedených v § 5 zákona, tedy zejména zajišťovala další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby došlo k přímé realizaci hazardní hry, konkrétně poskytovala služby v oblasti zpracování transakcí pro hazardní hru 888 casino a vyplácela peněžní prostředky a právě za toto jednání jí byla pokuta uložena.
158. Jako okolnost, která byla žalobci kladena k tíži, označil závěr žalovaného, že žalobce ve svém jednání pokračoval, ač byl vyzván, aby ho zanechal. Z opatřených důkazů se podává, že výzva k ukončení činnosti byla zaslána zástupkyni žalobce 18. 1. 2017, svou činnost žalobce ukončil dne 30. 1. 2017. Ačkoli je nepochybné, že ukončení činnosti si vyžádalo technická i organizační řešení, je z provedených důkazů zřejmé, že žalobce nezanechal své činnosti ihned po té, co výzvu obdržel a umožňoval hraní internetových hazardních her i v následujících dnech, žalovaný nepochybil, pokud k uvedené okolnosti přihlédl.
159. Jako další okolnost, která mu byla neprávem k tíži přičtena, označuje žalobce závěry žalovaného o finančním prospěchu žalobce. Žalovaný měl při svém rozhodnutí k dispozici výroční zprávu, podle níž došlo ke zvýšení zisku skupiny 888, současně vyšel ze zjištění, že vedle žalobce jsou členy skupiny 888 také společnosti Lexbyte Digital Limited a Cassava Enterprises (Gibraltar) Limited, uvedené společnosti byly součástí vlastnické struktury Skupiny 888, provozující internetové hazardní hry. Uvedené skutečnosti opravňovaly závěr žalovaného o významném podílu skupiny 888 na trhu.
160. Pokud žalobce brojí proti výši uložené pokuty pro její možnou likvidační povahu, bylo na něm, aby svou námitku řádně odůvodnil a doložil tím, že podrobně popíše svou ekonomickou situaci. To však neučinil ani v řízení před správními orgány, ani v řízení před soudem.
161. Za nedůvodnou je proto třeba označit i poslední žalobní námitku.
162. Žalobce konečně v rámci svého petitu alternativně požaduje, aby soud upustil od uložené pokuty, aniž by tento návrh v žalobě konkrétněji odůvodnil. O upuštění od trestu nebo o jeho snížení v mezích zákonem dovolených může soud v souladu s § 78 odst. 2 s. ř. s. rozhodnout pouze tehdy, byl-li trest uložen ve zjevně nepřiměřené výši, k čemuž v daném

případě nedošlo. Navíc soud připomíná, že Nejvyšší správní soud již dříve konstatoval, že smyslem a účelem soudní moderace není hledání „ideální“ výše sankce místo správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se v zákonném rozmezí, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23).

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

163. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
164. Výrok o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 1. března 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.